

HOGYAN TOVÁBB?

A Tájozó Szerkesztősége a Rövidtávú OB-n egy kérdőívet nyújtott át az ott jelenlévő előfizetőknek. Ebben részben elmondtuk, hogy milyen anyagi nehézségekkel küzd a lap, hogyan csökken az előfizetők száma évről-évre és olvasóink véleményét kér- tük néhány fontos kérdésben.

Az átadott kérdőívekből 138 érkezett vissza. Miután akkor 417 előfizetője volt a lapnak, nyugodtan kijelent- hetjük, hogy előfizetőink harmada fejtette ki véleményét az újság jele- nével és jövőjével kapcsolatban.

Az első és egyben legfontosabb kér- dés az volt, hogy szükség van-e egy „papíralapú” sajtótermékre vagy egyáltalán nem kell, elegendők a ma már csaknem mindenki által elérhető szövetségi és klubszintű honlapok. A válasz nagyon egyér- telmű volt: kell papíralapú újság! A 138 válaszból 132-en mondták ezt és mindössze öten voksoltak arra, hogy elég az internet. De az öt főből is volt olyan, aki azért egy évkönyv megjelenését támogatná, ezt további 10 fő is javasolta.

A második kérdés a megjelenés gyakoriságára vonatkozott. Itt 73-an voksoltak az évi 8 számra és

53 fő gondolta úgy, hogy elég lenne évente 6 megjelenés is, sőt öten évi négy számmal is kiegyeznének.

A lap tartalmára vonatkozó kér- désnél azt a tapasztalatot szűrhet- jük le, hogy a megjelenő cikkek általában kielégítik az olvasók tartalmi igényeit. Voltak azonban olyan javaslatok, hogy legyen több portré versenyzőkről és klubokról, kezdő versenyzők írják le a sport- ában szerzett élményeiket, legyen több szakmai cikk és pályaelem- zés, legyen több javaslat és kritika, legyen több kép, edzésmódszerek- ről legyenek cikkek, legyenek meg- emlékezőek a múltból, stb.

Az eredmények közlésére vonat- kozó kérdésnél meglepően sokan mindenféle eredményre kíváncsiak lennének, még a szerdai budapesti kisversenyek és a megyei rangsoro- lókra is érkezett javaslat. Csak néhá- nyan mondták azt, hogy egyáltalán ne közöljünk eredményeket, mert az interneten minden megtalálható.

A „Vállalnál-e munkát az újság előállításában?” című kérdésre 18 olvasónk írta, hogy cikkírásban közreműködne, öten a szerkesz- tőség munkába is bekapcsolód- nának, jó néhányan írták, hogy előfizetők toborzásában is közre- működnek. Sajnos elkövettük azt a hibát, hogy ez esetben nem volt egy olyan sor, ahová a jelentkező elér- hetőségét kellett volna beírni, így valójában nem tudjuk, hogy ki és mire jelentkezett. Most itt az alka- lom, jelentkezzenek a tajolo1@t-online.hu címen!

Természetesen sok-sok egyedi javaslat is érkezett, amit most nem soroltam fel, de figyelembe vesszük a jövőben (ha még leszünk).

Köszönjük olvasóinknak a felmérés- ben való részvételt.

Mire olvasóink kezükbe veszik a Tájozónak ezt a számát, már dön- tött a BTFSZ elnöksége a Tájozó további sorsáról, amelyről követke- ző számunkban számolunk be.

Schell A.

TÁJOZÓ

A Budapesti Tájfutók Szövetségének lapja

2012. 7. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László,
Bacsó Piroska

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugár József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente 8 alkalommal

lapzártá megjelenik

7. szám 10. 02. 10. 12.

8. szám 11. 06. 11. 16.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

HAPPYCARD Kft.

SPRINT BAJNOKSÁG ZÁNKÁN:

fél órás késésekkel ugyan, de szűk másodpercekre

A sprint versenyek nagyon különböző körülmények közé szervezhetők. A villám-tájfutás még jobbára az erdei környezetet favorizálta akkor, amikor a rövid-távú verseny a mai középtávnak felelt meg. A Park-World-Tour beköltöztette az eseményeket a városokba, aminek a média bevonása volt a fő célja. Az erdei és városi helyszínek kombinációja, ha parkok és parkerdők oldják a szilárd útburkolaton történő futás keménységét, és ugyanakkor a félreérthetetlenül lerajzolható épített objektumok mellett nagyobb tájékozódási kreativitást igénylő növényzeti és terepformák teszik izgalmas-

sá a végkifejletet. A versenyző számára az is növeli a stresszt, hogy a verseny időtartama rendkívül rövid; a minimális hibák is komolyan befolyásolhatják az eredményt.

A tájékozódási versenyek szakágaira és versenyszámaira egyaránt vonatkozik, hogy a terepre és a versenyszámra jellemző speciális felkészülés biztosíthatja a sikeres szereplést. A sprint a tudatos versenyzés mellett a folyamatos koncentrációt igényli.

A zánkai terep az Új Nemzedék Központban lehetővé tette, hogy a selejtező és a döntő teljesen különböző területen fusson. Jó

volt a karantén helyszínének kiválasztása, ahol a nagy létszám ellenére mindenkinek jutott árnyék, vizes-blokk és kellő terület a bemelegítésre. Kedvező volt, hogy délutánra ugyanez állt rendelkezésre.

A délelőtti versenyen többnyire sikrajzilag jól elhatárolható egységeken keresztül kellett tájékozódni, de belekószolhattak a versenyzők a délutáni verseny savát-borsát képező bokros-ligetes tereprészletekbe is. Sokak számára a térképrajt beazonosítása jelentett problémát, aminek az volt az oka, hogy az időrajt után a térképen nem jelölt híd alatt kellett átfutni.

Az alkalmazott megoldás, a magasabban fekvő és a tábor területével nem közlekedő híd elhagyása a legdominánsabb vonalszerű tereptárgyat vette el

Az F21E kategóriában Kerényi Máté (TTE) az idén második bajnokságát nyerte Szabó András (ETC) és Zsebeházy István (MOM) előtt. A további bajnoki sorrend: Baumholczer Máté (PVS), Mets Márton (MOM) és Turcsán Gábor (PVS)

A férfi junior kategória csaknem a Tabáni Spartacus háziversenye volt

a térkép beforgatását az alapján próbálgatóktól. Ez volt az oka a meglepő 90 fokos hibáknak. Egy halványzöld, fedett, de átjárható terület jelöléssel lehetne megoldani ezt a térképi rejtvényt.

De persze így volt ez „feladat” azon a magyar bajnoksági hétvégén, ahol számos rekreációs tájfutó is szívesen áll rajthoz. Létszámban és pezsgésben leginkább a középtávú és váltóbajnoksághoz hasonlítható a nyári hétvégi rendezvény. Az időjárás lehetővé tette, hogy jó hangulatban piknikeljünk a tábor területén, volt kaja-pia, árnyék-napsütés – kinek mi kell.

És persze a tájfutók közössége, akik számára az adott verseny elemzésén túl sok más témája is lehetett ezen a hosszú napon.

A rendező Zalaegerszegi Tájfutó Club korrekt pontelhelyezéssel, igényes, pörgős pályatervezéssel szolgált a versenyzőket. A terepen minden rendben volt. Sokan köszörülték azonban a nyelvüket a döntő rajtlistáinak halasztásokat eredményező késlekedései miatt. Ezt megelőzően a selejtező eredményeinek hibáit kellett az informatikában ugyan otthonosan mozgó, de a

sportident rendszerben még nem járatos számítógépes személyzetnek felismerni és javítani.

A döntő riasztóan zöld térképe a borókás-bokros területével adott a délelőttihez képest technikailag komolyabb feladatot. A hosz-

szabb átmenetekben az átvágás és a kerülés közötti választások szórták a mezőnyt, ahol egyéni stratégia és egyéni képességek alapján döntöttek a futók. A szabvány üdülőházak sokak számára felfogóvonalként, tájé-

N21E kategóriában a magyar bajnoki címet Szerencsi Ildikó (SZV) vitte haza, ezzel mind a négy idei egyéni bajnokságon első lett

kozási segítségként jelentkeztek, csak azok számára nem, akik a kelleténél óvatlanabban vágtak át és a hasonló jellegű épületeket összecserélték.

A versenyszám karakterének megfelelően nagyon szoros, sokszor másodpercekre kihegyezett eredmények születtek.

A felnőtt bajnoki eredményekről a sportági honlapon ez áll: „A magyar bajnoki címet Szerencsi Ildikó vitte haza, ezzel mind a négy idei egyéni bajnokságon első lett, és a normáltávú OB eredményétől függetlenül már összetett bajnok. A dobogóra Novai Éva és Bertóti Regina állhatott még fel. A férfiaknál Kerényi Máté a hosszútávú után második aranyát gyűjtötte be, mögötte Szabó András és Zsebeházy István végzett.” A női versenyben a legjobb időeredményt az éppen hazánkban tartózkodó, tavalyi sprint világbajnoknő Linnea Gustaffson érte el.

Egei Petra (SPA) a versenyen

„Az utánpótlás kategóriákban a megszokott PVS-K-Spari meccset a baranyaiak nyerték 4:2-re (Pataki Réka Dalida - N14, Szuromi Luca - N16, Kovács Filoména - N20, Kazal Márton - F18 vs. Zacher Márton F14, Liszka Krisztián - F20). Mellettük Bartus Petra - N18

és Miavetz Balázs - F16 révén az Egri TC és a MOM zsebelhetett be bajnoki aranyat.”

A versenyzők díjazása a magyar bajnoksághoz méltó volt.

Összességében egy jól átgondolt, a szállások és étkeztetés tekintetében kritikán felül álló, a rajtok megközelítésében, a karantén működésében kifogástalan rendezést láttunk. A futamok közti szünetet jó hangulatban, kulturált tábori körülmények közepette, és megfelelő kiszolgálás mellett eltöltő tájfutó közösség remek térképeken és igényes pályákon zajló bajnokság részese lehetett.

Soha rosszabbat!

Lejegyezte: Dosek Ágoston

Fotó: Máthé István

funkwerk)))
Magyarország

MÁTHÉ ISTVÁN
06 20 9573165
06 1 2423945

mathepista@gmail.com
graficcom@gmail.com
1031 Bp. Malomkerék u. 1.

egyedi termékeink:

- laminált rajtszám
- pp/pe kordonszalag
- molínó/ponyva
- reklámtábla
- passztartó szalag
- plakát nyomtatás
- öntött érem
- éremszalag
- póló emblémázás
- mez feliratozás, számozás

16. Rádiós Tájfutó Világajnokság, Kopaonik

KILENC (AZAZ HÉT) ÉREM SZERBIÁBÓL

Bár messze nem mi voltunk a legeredményesebbek a Koszovóval határos Kopaonik Nemzeti Parkban megrendezett 16. Rádiós Tájfutó (ARDF) Világajnokságon, szép magyar sikerek (is) születtek a szerbiai vadonban: összesen kilenc, két arany, hat ezüst és egy bronzérmet hozott haza válogatottunk. De mert a csapattagoknak kiadott medálok darabszámtól függetlenül egynek számítanak a hivatalos éremtáblázatban, így lett a kilencből hét.

Egyéniben világajnoki címet nyert Zarnóczy Klára és Cserpák Ferencné! Mindketten haza hozták a teljes éremkollektiót, Klári ezen kívül még két ezüstöt is.

A sporttörténeti jelentőségű, világ-foxoringen legelőször itt megrendezett FOXORING versenyszámban Zarnóczy és Kovács Attila nyert ezüstöt.

A magyar válogatott így a 31 ország közel 400 versenyzőjét felvonultató viadalon az éremtáblázaton – Kínát megelőzve – az ötödik helyen végzett!

Az előzmények és a körülmények ismeretében csodával határosnak mondható a lehetséges 33 helyett csupán 13 főből álló kis csapatunk teljesítménye. Miért? A Magyar Rádióamatőr Szövetség (MRASZ) 2012. évi versenynaptárában mindössze 8 (!), azaz nyolc rádiós tájfutó verseny szerepelt, de egy még ebből is elmaradt. Ennyi versenyzési lehetőségünk adódott idehaza, gyakorlatilag egymással versenyezve. Ráadásul a megrendezettek közül három alföldön zajlott, ami a VB 1500-1700 tengerszint feletti magasságú terepeihez semmiben nem hasonlított. Aki tehette, néhány külhoni versenyen is elindult még – és slussz.

Edzőtábort az utazó keretnek az a két nap jelentett, midőn az OB után még 4 edzés erejéig Bükk-szentkeresztben maradtunk. Összehasonlításképpen néhány ellenőrizhető adat:

Amikor én 1995-ben meghívást kaptam

a válogatott keretbe, a tavaszi iskolai vakációban az Olimpiai Edzőtáborok közül a Szabadság-hegyen tölthettünk egy hetet, a tanév végén Tatán, a szeptemberi Európa-bajnokság előtt pedig Mátraházán. Ugyanolyan élsportolói ellátásban és körülményekben részesültünk, mint bármely más sportág válogatottjai. És természetesen fizetnünk sem kellett érte.

Mostanában viszont az önköltséges, szézt csak 2-3 napos, minél olcsóbb, Hotel Toprongy színvonalú szállások és önellátó „edzőtáborok” jöttek divatba, évi 1-2 alkalommal.

A „fejlődés” iránya egyértelmű. . .

A magyar rádiós tájfutó válogatottal szemben mindazonáltal két elvárás van:

1. Minél jobb, lehetőleg érmes helyezéseket érjenek el a világ- és Európa-bajnokságokon.

2. Tegyük mindezt saját költségükön.

Első Világ Kupa egy magyar indulóval

Szeptember elején, közvetlenül a VB előtti héten a Kopaonikban tartott edzőtáborban sok riválisunk vett részt. A magyarok közül ezt a luxust egyedül csapattársam, Szűk Zoltán engedhette meg magának.

Mivel az utolsó két verseny az I. ARDF VILÁG KUPA címet kapta, egyedüli magyarként az Ő neve árválkodott a sporttörténeti jelentőségű viadal eredményjegyzékén.

Pedig milyen jó lett volna mindannyiunknak megköszölni azokat a vad, magaslati terepeket még a VB előtt! Igaz, Zoli rémtörténeteket mesélt róluk, különösen az URH adók bémérhetlenségéről, az oda-vissza, le-föl, vagy egészen máshol kutakodó versenyzők-

Cserpák Ferencné világbajnok

ről (amit pár nap múlva a VB vissza is igazolt). De legalább tudta, mi vár rá, mi meg ugorhattunk fejest az ismeretlenbe.

A szállásunk tőzsomszédságában tartott vevőpróba (a térképén MODEL EVENET), ugyanis nem modellezte hűen a várható nehézségeket.

Apropó, szállás. Jó volt. Bár – mivel 4 csillagos aparthotelre szedték be tőlünk a pénzt, nem tudni, a lyukas törülközők és ágyneműk ennek a jellemzői-e? A mi első emeleti folyosónkon olykor kutyák is éjszakáztak, egyikük egy reggelre a „névjegyet” is ott hagyta.

Rajtszám elől s hátul

A rádiós tájfutás több specialitása közül az egyik (legalábbis világversenyeken): a futók a mellkasukon és a hátukon is hatalmas, szinte öltöztető méretű rajtszámokat viselnek. Így a terepen, főleg az adók közelében rejtőzködő versenybírók már messziről kiszúrhatják a szabálytalankodókat, akiket a nemzetközi zsűri utóbb rendszerint ki is zár. Erre bárki számíthat, ha bármilyen hanggal, tapssal, füttyel, madárdallal, krakógással, stb. megpróbál csapattársának segíteni. A legelterjedtebb persze maga az élőszo, a beszéd, amiért itt is, most is pontota több sportolót diszkvalifikáltak. Szerencsére a magya-

rok közül senkit sem, bár közöttünk is akadnak, akik képtelenek lakatot tenni a szájukra.

A kizártak másik csoportját egy teljesen igazságtalan és buta, de érvényben lévő szabály megszegői alkotják. Emiatt még a saját, szerb színeket képviselő, vajdasági magyar Sárközy Árpi barátunkat is kizárták. Mit követett el – többekkel egyetemben – a szerencsétlen? Az égvilágon semmit, csak rossz irányban futott!

Megmagyarázom.

A rádiós tájfutó pályákat igyekeznek minél rafináltabbra tervezni. Sokszor a logikus útvonal hátulról vezet a célba. Amíg – a tájfutásban a befutó pontnak megfelelő – úgynevezett „bacon” pont „intézményét” nem túl régen fel nem találták, össze-vissza, előlről is, hátulról is lehetett célba futni. Most már az azonos irányból való befutás érdekében a bacon (nem szalonna!) és a cél között kordonok húzódnak. De „sportszerűen” úgy elhelyezve, hogy mellettük kívül szinte lehetetlen a közlekedés. A hátulról a bacon felé igyekvők ezért belül mennek, amiért kizárás jár. Elképzelhető milyen érzés, ha valakit esetenként másfél-kétórás küzdelem után emiatt meszelnek ki!

Túllőttek a célon

Az első versenynapon nagyjából megfelezték a mezőnyt. Egyik része rövid-, a másik ultrarövid hullámú pályát kapott. Az RH sem volt piskóta, de igazából az URH-val lőttek túl a célon alaposan. Ezen a terepen, ilyen reflexiók mellett sokaknak még a 150 perc szintidő is kevésnek bizonyult (noha eredetileg 120 percben gondolkodtak). Nem is emlékszem, volt-e olyan versenye 1998. óta számítható rádiós tájfutó pályafutása során Moravszki Jani világbajnokunknak, hogy kicsússzon a szintidőből. Itt viszont simán kiesett. Ezen a hullámhosszon a többi magyar sem remekelt.

Némileg kevésbé elcsigázva érkeztek a közvetlenül a szálloda mellé telepített célba a rövidhullámon indultak, közöttük én is. Sajnos csak a 12. helyre érkeztem, ez a verseny meg éppen 12-én volt. Azt hiszem, jobb lett volna, ha elsején rendezik...

Eredmények: URH: W35 (24 induló) 12. Radics Anna, M50 (43) 12. Brunner Sándor, szintidőn kívül: László Károly és Moravszki János, M70 (26) 8. Patocska István, szintidőn kívül: Ádám Attila.

RH: M21 (40) 30. Pap Gábor, M40 (49) 11. Mucsi Mihály, W50 (15) 2. Zarnóczy, 11. Cserpákné, M60 (44) 12. Kovács Attila, 17. Börcsök István, 32. Szűk Zoltán, csapatban 2 magyar együttes lett értékelhető: W50 (4) 3. Zarnóczy-Cserpákné és M60 (13) 6. Kovács-Börcsök-Szűk

Zarnó világbajnok!

Másnap a sportág történetének legelső világbajnoksága következett a gyorsasági versenyszámban. Ez rövidhullámon zajlik és csak egyéniben értékelik. Itt nem 1 percenként, hanem 12 másodpercenként váltják egymást az adók, s a rajtolás sem 5, hanem 2 percenként történik. És nincs bója, csak SI állvány. Először 5 lassú ütemben sugárzó adót kell fogni, azután a térképre is berajzolt és folyamatosan hallható úgynevezett S pontot, majd a sebesen pergó gyors adókat. Ez utóbbiak valóban olyan fürgék, hogy a négyest és az ötöst alig-alig lehet megkülönböztetni.

Világversenyen először tavaly Nagyváradon, a 18. Európa-bajnokságon mérkőzhettünk meg ebben a műfajban. Most – mily meglepő – az előző napi cél lett a rajt, ha már úgy is ott állt a hatalmas sátor (amire szerencsére egyszer sem lett szükség). A cél a várszerűen, szabálytalan sokszög alakban épített hotel udvarában fogadott. A 60 perces szintidő mintegy harmadanegyede alatt lehetett teljesíteni a pályákat, persze csak hibázás nélkül. A sífelvonók fémszerkezetei azonban még ezen a korrektnak tartott hullámhosszon is zavarták a mérést. Zarnóczy Klára tavaly ebben a számban Európa-bajnok lett, igaz, csupán 1 másodperc különbséggel. Most hétszer akkora előnnyel szerzett világbajnoki címet! Így beszélt róla:

„A gyorsasági számomra a legkedvesebb versenytípus. A pályákat a szállodánk melletti sípályák között vezették. A mienk 3 km hosszú volt és 8 adót kerestünk. Az én 22:04 perces időm maradt az élen. Este ünnepélyes keretek között a dobogó tetején hallgathattam a tiszteletre felhangzó magyar Himnusz! Jövőre Európa-bajnokság következik Lengyelországban, a Szudétákban, amire remélem megint sikerül jól felkészülnöm.”

Eredmények: W35 (24) 22. Radics, W50 (12) 1. Zarnóczy, 12. Cserpákné, M21 (37) 30. Pap, M40 (46) 13. Mucsi, M50 (40) 5. Brunner, 14. László. 35. Moravszki, M60 (35) 4. Kovács, 19. Börcsök, 26. Szűk, M70 (21) 11. Ádám, 17. Patocska

Cserpák Ferencné ultrarövidhullámon győzött!

A harmadik nap következett a két hagyományos szám második felvonása, de ide már buszokkal vittek. Azaz először csak várakoztunk reggel 8-tól egy háromnegyed órán át a zsúfolt járművön, ma sem tudjuk, mire.

Ezzel a tereppel sem jártak jobban a TV-antennaszerű vevőkkel URH adókat keresők. Bár csak hajnalban vonult át egy zivatar az erdő felett, olyan fals méréseket okozott a reflexió, ami akár

Guinness rekord is lehetne, ha ilyet nyilvántartának. Pont úgy, ahogyan Szűk Zoltán megtapasztalta az edzőtáborban, meg itt is... Egyedül Cserpák Ferencné Piroksa lehetett elégedett aznapi eredményével: nem kis meglepetésre megnyerte a versenyt és világbajnok lett!!!! Elmondja, hogyan történt.

Zarnó világbajnok

Már a rajtban kiderült, hogy felfelé indítanak, ami szerencsés, mert fentről viszonylag helyesen tudtam bemérni az adók irányát. A térképre berajzolt rajtot és célt látva az útvonalamat is jól választottam meg. Sokan voltunk a pályán, ez pontközben segített az adókra bukkan-ni. Az utolsó adómra menet egy patakon való átkelésnél terven kívüli fürdőt vettem a dermesztő vízben. Az volt a nagy szerencsém, hogy a vevőm nem merült el. Mire az utolsó megkeresendő adóhoz értem, már az egész testem reszketett a hidegtől. Céiba érve a párom s egyben az edzőm, László Károly mindent megtett, hogy mielőbb felmelegedjek. Kisvártatva Zarnó, a csapattársam ujjongva közölte, hogy 10 perc előnnyel nyertem! Kimondhatatlanul boldog voltam és vagyok, hiszen életem első egyéni világbajnoki címét szereztem meg! Külön köszönöm páromnak a segítségét, aki

lehetővé tette, hogy kijussak erre a világbajnokságra!”

Piroksa egyébként 10 éves tájfutó múlttal jutott fel a csúcsra. A 9. Rádiós Tájfutó Világbajnokságon Nyíregyházán még a nézők között ült, mikor Zsolti fia nyakába egyéni junior világbajnoki aranyat akasztottak. Az Ő biztatására kezdett el 2002. őszén tájfutni, majd a következő évtől rádiózni is. Most meg már két világbajnok is van a Cserpák családban!

Eredmények: RH: W35 (23) 21. Radics, M50 (44) 11. Brunner, 17. Moravszki, 22. László, M70 (26) 18. Ádám, 19. Patocska URH: M21 (38) 22. Pap, M40 (47) 28. Mucsi, W50 (15) 1. Cserpákné, 11. Zarnóczy, M60 (43) 6. Kovács, 19. Börcsök, 26. Szűk Csapatban W50 (3) 2. Cserpákné-Zarnóczy, M50 (14) 4. Brunner-Moravszki-László, M60 (10) 6. Kovács-Börcsök-Szűk, M70 (7) 7. Ádám-Patocska

Foxoring a legújabb VB-szám

A foxoring a tájfutás és a rádiós tájfutás kombinációja. A berajzolt ellenőrző pontok (itt 11 darabot kaptunk) szabadon választott sorrendben érinthetők, mintha pontbegyűjtő verseny volna. Közöttük tájfutunk, de a bója nélküli SI állványok nem fix tereptárgyon vannak a kör középpontjában, hanem csak innen hallhatóak az alig 100-200 méter hatótávolságú speciális adók. Szerencsére ezek is rövidhullámon szólnak. Itt sincs csapatértékelés, de ha lenne is, ezen az első, sporttörténeti jelentőségű világbajnokságon nem túl sok versenyző ért volna el érvényes eredményt. Három irtó kemény nap után ezen a negyedikén olyan pályát kaptunk, ami még egy tájfutó OB-nak is dicséretére válna.

A buszokból már alig 1 km után kipateroltak. „Ide akár gyalog is kijöhettünk volna!” –hangzott az általános vélemény. A cél viszont jóval messzebb várt ránk, onnan már indokolt volt járművel visszautazni. Indokolt lett volna sokkal nagyobb szintidő is a megadott 100 perc helyett. Az eredménylista hűen tükrözi, mennyire melléfogtak a ren-

dezők a kemény pálya-rövid szintidő koncepciójukkal.

Két érmet még aznap is sikerült elcsípní a magyar válogatottnak. Zarnó ezúttal ezüstöt szerzett és végre valahára nekem is sikerült befurakodnom a dobogóra két sokszoros világ- és Európa-bajnok extraklasszis, az ukrán Oleg Fursa és az orosz Guliev Chermen közé.

Eredmények: W35 (17) Radics kiesett, W50 (9) 2. Zarnóczay, 4. Cserpákné, M21 (24) Pap kiesett, M40 (31) 7. Mucsi, M50 (29) 9. Brunner, 10. Moravszki, László kiesett, M60 (26) 2. Kovács, Böröcsök kiesett, M70 (15) 6. Patocska, Ádám kiesett

Ezen a világbajnokságon legsikeresebbek egyébként változatlanul a 33 fős teljes csapattal érkező, s általában mind az 5 női és 6 férfi kategóriában induló csehek, oroszok, ukránok és németek lettek. De a nagyhatalmak közül az USA és Kína is belátta: országimázs szempontjából támogatásra érdemesek az olyan, nem olimpiai sportok is, mint a rádiós tájfutás. Mindenesetre meglepetés az amerikai és a kínai futók

számos érme és világbajnoki címe. Az USA újdonsült világbajnoka, Vadim Afomkin indult a bükksgenteszterzi nyílt magyar bajnokságon és ausztrál, román és egy svéd színében induló magyar versenyzővel együtt az utána következő kétnapos edzőtáborban is részt vett velünk – de biztosan nem csak ezért győzött. Dobogós helyezést ért el Dél-Korea is, a japánok lelkesedése pedig előbb-utóbb, talán már a 2 év múlva esedékes, kazahsztáni világbajnokságon éremmé érhet.

Az éremtáblázaton a résztvevő 31 országból Magyarország – Kína előtt! – az ötödik!

A világbajnokságon bíróként közreműködő Venczel Miklós mesteredző, szövetségi kapitány, a MRASZ alelnöke rendkívül sikeresnek értékelte és megköszönte csapatunk szereplését. Én pedig külön is köszönetet mondok minden támogatómnak. A két legjelentősebb: Miskolc Megyei Jógó Város Önkormányzata és a miskolci székhelyű Húscentrum Frissáru Logisztika Kft. Legnagyobbrészt ők segítik hozzá az immár harmadik világbajnoki ezüstér-

Eredményhirdetés

mem megszerzéséhez, amivel az eddigi 8 világ- és 7 Európa-bajnokságon nyert medáljaim száma 14-re emelkedett.

Kovács Attila,
Miskolc

Boróka Kupa 2012. november 17-18.

www.astrois.hu/borokakupa

multiNavigator.hu
terpeltés outdoor navigáció

EGYESÜLETI KEDVEZMÉNYEK!

Tájélot 2012 7. szám **9**

PONTBEGYŰJTŐ CSB – UZSA

**Ragyogó napsütés,
gyönyörű őszi erdő,
családi versenyközpont
várta az útjelző táblákon
csak PBCSB-nek nevezett
eseményre érkezőket.**

A 2002-es sümegi EB kiváló kecskevári terepe, térképe, valamint a rendező MOM hozzáértése tájékoztató csemegének számító versenyt sejtetett. Sokszor futhattunk már élvezetes pályáikon, finom térképeiken, most végre az illetékesek nekik is osztottak lapot, hogy megrendezzék első bajnokságukat, a pontbegyűjtőt. Ez a CSB egyébként egyike a legkisebb létszámot vonzó országos bajnokságainknak. Szinte hihetetlen, hogy a szombati ROB résztvevői közül több mint 300-an nem jöttek át a vasárnapi POCSB-re. Az élmény pedig nem maradt el: hurkolt alappályák, érdekes pontkombinációk, finom domborzatosítás, másnak szerencsétlen kapkodás, bosszantó

pontkihagyás, vagy váratlan siker tette emlékeztetéssé a versenyt.

Zsebeházy István pályakitűző így válaszolt a Tájéoló kérdéseire: **Tulajdonképpen milyen bajnokságra pályázatok?**

Alapkonceptiónk a ROB-POCSB közös megrendezése volt, hiszen ez is egy ugyanolyan duplahétvégés OB, mint a legtöbb, és amit nem szokás szétválasztani. Végül vitatható körülmények között a ROB-hoz nem kaptunk zöld utat és a Pontbegyűjtőt ítélték csak nekünk oda. Ennek a két OB-nak a megrendezésére több tényszerű is ízelgettünk, de Budapest közelségében sajnos nehéz valódi OB színvonalú és nem leversenyezett terepet találni, így terelődött át a fókusz a Balaton-felvidékre. A pályázat elbírálás anomáliája súlyosbította a helyzetünket olyan szempontból, hogy egy POCSB bevételeiből közel lehetetlen kigazdálkodni egy vadonatúj terep kihelyesbítését.

Zsebeházy István, a pályakitűző

Mi motiválta a MOM-ot a POCSB rendezésben?

Minket alapvetően egy Bajnokság megrendezése motivált, amiből most a Pontbegyűjtő lett, így ezt igyekeztük legjobb tudásunk szerint megrendezni. Az utóbbi évek MOM és Hegyvidék kupái pozitív visszajelzései csak megerősítettek minket abban, hogy képesek vagyunk valódi OB színvonalú szolgáltatást nyújtani, és ezzel talán bekerülni egy olyan körforgásba, ami ellentétes az eddigi bizottságon belüli negatív megítélésünkkel szemben, és rendszeres OB rendezőkké tudunk válni.

Miért a Kecskvár terepet választottátok és hogy tudtátok megszerezni?

A terep kiválasztása volt a legnagyobb kálváriája a rendezési procedúrának, hisz szeptemberben olyan aktívák a vadászok, hogy bárhová is nyúl az ember, csak falba ütközik, és mindenhol csak elutasítást kap. A Kecskvár név alatt futó terep sokadik verzió volt. Megszerzését Bobó kitarító munkájának köszönhetjük, akinek sikerült jó kapcsolatot kialakítania a terület felett sáfárkodó HM Erdészettel. Habár nem nevezhető ismeretlen területnek, hála különleges státuszának, alig járt még

Az ETC női csapata elosztja a pontokat

Az N145-ben győztes TIPO csapata

F16-ban a SPA nyert a TTE és ZTC csapata előtt

magyar tájfutó ezen a terepen, ami ráadásul technikailag és fizikailag is abszolút megüti a szintet.

Az Értéssítő szerint augusztusban aktualizálták a térképet, ez nem okozott időzavart?

Az az igazság, hogy a használható terület végleges behatárolása a zöldhatóság és a vadász társaság által olyannyira elhúzódott, hogy az eltolódott helyesbítési munkák okozták a legkisebb fejfájást nekünk. Ez egy olyan élet-

helyzet amihez alkalmazkodni kell. A stekkelés, pályatervezés és helyesbítés valóban nagyjából egy időben zajlott, de ezt az árat megérte, hogy a Kecskemétre jöhettünk.

Milyen megfontolások vezettek a pályakitűzésben? Sikerült az elképzeléseidet megvalósítani?

A második felével kezdve sajnos nem sikerült mindent megvalósítani, eredetileg nagyobb területre kaptuk meg az előzetes hozzájárulást, de a csönkolás miatt a teljes terep egyik gyönyörű és technikás részét nem tudtam a versenyzők élvezetére bocsátani, ami nagy szívfájdalmam.

A pályakitűzés legnehezebb része az a tény, hogy ez a fajta versenyszám épphogy túl van a csecsemőkoron, és nehéz tapasztalatokat leszűrni, mert nincs miből, illetve kevés a példa. Számomra sem volt egyszerű megtalálni a fonalat, sok öncenzúrát és újratervet voltam kénytelen eszközölni, főleg a női pályákat finomítottam, mert szeretek véreskezű lenni ilyen téren, valószínű megviselt már a sok éves felnőtt korosztály. Igyekeztem sok megoldásos rejtvényeket kreálnom az összes korosztály számára. Összesen 16-17 munkaóra alatt sikerült megszűlnöm a pályákat.

Szerinted kiforrott versenyformának tekinthető már a pontbegyűjtés?

Erre a válaszom egy határozott és egyértelmű NEM! Ez volt ugye az 5. Pontbegyűjtő OCSB, és amíg maguk a versenyzők sem fogadják el 100%-ig ezt a versenyformát, addig nehéz komoly alapokra és hagyományokra helyezni. Ettől függetlenül aki szereti, az nagyon szereti, én is így vagyok ezzel, mert közelebb hozta a „csapat” kifejezést a valódi jelentéséhez.

Mivel jellemezhető leginkább ez a verseny?

Ezt talán a versenyzőktől érde-
mesebb lett volna megkérdez-
ni, de korábbi tapasztalataim
alapján azt mondhatom, hogy
egy olyan csapatverseny, ahol a
legjobban kell ismerned a társa-
idat, mert ez a gyors és arányos
felosztás kulcsa. Egy sikeresen
kivitelezett csapatmunka után
mindenki meg tudja kedvelni,
ezt a versenyszámot.

Mi az, amit hozzátennél még az elmon- dottakhoz?

Talán csak annyit, hogy ezúton
is köszönöm mindenkinek, aki
pozitívan értékelte a versenyt,
és azért örülök neki, mert szá-
mukra nem a cirkuszi körítés,
a szemfényvesztés számít, ami
igyekszik mostanában teret
hódítani és elterelni a közönség
figyelmét a jó verseny fő ismér-
veiről, hanem a tájfutás igazi
lényegét (terep, térkép, pálya)
tartották szem előtt. Még egy-
szer, köszönöm nekik!

**Mi pedig az interjút köszönjük. A kör-
tés nekünk sem hiányzott. A dobogó
ugyan lehetett volna tágasabb, hogy a
csapattagok ne egymásba kapaszkodva
rettegjenek a lezuhanástól, miközben
egymást takarták ki a sűrűn kattogó
kamerák lencséje elől. Apró észrevétel
még, hogy ma már senki sem ismeri a
"versenyidő" fogalmát. A versenyzők
még bajnokságon sem igyekeznek ezen
belül beérni. A rendezők meg tapintat-
ból nem meszelik ki őket. Akkor meg
minek a szabályzat?**

Amit a pontbegyűjtésről tudni lehet

2007-ben született döntés arról, hogy
a hagyományos OCSB mellett immár
9. bajnokságként, de csak kísérleti
jelleggel, a POCSB-t is megrendezik a
következő évben. Egy ad-hoc bizottság
pedig alapos mérlegelés után javaslatot
tesz, hogy melyik forma éljen tovább.
A tapasztalatok elemzése valószínűleg
még most is folyik, mert hat év után sem
találkoztam még a bizottság jelentésé-
vel. Ezért megpróbálom összefoglalni,
amit a témában tudni lehet.

Az N16-os lányok dobogója

Újító szemléletű sporttársaink
Németországban találkoztak a pontbe-
gyűjtő versenyformával, ami itthon sem
volt teljesen ismeretlen. Minden ver-
seny után hasonló módszerrel bontják
le a pályákat, sőt edzésen is előfordulhat
ilyesmi. Mivel a hagyományos magyar

csapatbajnoksághoz nem volt
SI-szoftver, a pontbegyűjtőhöz pedig
igen, gyorsan felmerült a CSB „fejlesztés”
gondolata.

A hagyományos OCSB leváltása mellett
szólt az is, hogy 1949-ig visszanyúló tör-
ténete során többször változott a lebo-
nyolítás rendszere, miért ne változzon
az új évezred hajnalán újra. Elhangzott,
hogy az egyéni OB eredménye alapján is
lehet (hagyományos) csapateredményt
számítani, amire már volt hazai példa
a '60-as években. Ez a megoldás biztos
emelné az ONEB amúgy is magas presz-
tízét, legfeljebb a lebonyolítást tenné
lehetetlenné. A versenyforma váltása
mellett szólt még, hogy visszateszi a
gondolkodást és az útvonalválasztást
a feladatok közé, amelyek a mai
sokpontos, rövid átmenetes pályákról
eltűnően vannak, ahol elegendő a
logikus útvonal hibamentes végrehaj-
tása (Megjegyzés: azért ez a fejlődés
tendenciája, mert a szerencsét akarják
kiküszöbölni). Individualizálódó korunk-
ba visszahozza a csapatszellemet. Újabb
híveket szerezhet sportunknak. A min-
den újra fogékonyakat, ha átmenetileg
is, de kielégíti. Továbbá lehetőséget ad
a specializálódásra, ami sikerélménnyel

Az N18 kategória eredményhirdetése

ajándékozza meg az e területen tehetéseket.

Szerencsére a több mint 60 éves múltja visszatekintő (min. 4 fős!) OCSB eddig megmenekült. Nem is kellene elpusztítani. Ha másért nem, mert hungaricum. Túlélte már a skandináv irányba történő azonosulás kőkemény kényszerét, ahol csapatverseny egyedül csak a váltó. Hadd élje túl a súlytalan német tájékozódás irányából érkező gyenge fuvaltatot is. Egyébként az OCSB mellett is lehet sok támogató érvet felsorolni, jóval többet, mint az EOVB mellett egy OVB-vel való összehasonlításban. De erről majd más-kor.

Az idén ötödször megrendezett POCBSB-nek már vannak klasszikusai. Vankó Péter eddig minden alkalommal a dobogó legmagasabb fokán állhatott! A juniorok közül Baumholzer Máté szerzett a legtöbb aranyat szám szerint négyet. Mégsem tagadhatjuk, hogy a pontbegyűjtő hozza a leginkább meglepetésként eredményeket valamennyi bajnokság között. Ez persze egyáltalán nem csoda. A szerencsének szinte megengedhetetlenül nagy szerepe van ebben a verseny formában. Márpedig a modern tájfutás legfőbb célja és eredménye a szerencsefaktor minimalizálása. Lehet persze úgy is pályát kitűzni, hogy két kötelező pont közötti direkt átmenettől jobbra és balra legyen két egymással azonos értékű átmenet, hogy a háromfős csapat mindig összetételközzön. A direktbe futónak így van ideje tanulmányozni a következő, lehetőleg szintén azonos értékű kombinációkat. A pihenő pozíciót az erőállapottól függően lehet cserélni, és végül egyszerre érhetnek be a célba. Sajnos, vagy inkább szerencsére, a pályakitűzők ennél sokkal kegyetlenebbek. Megcsavarják a kötelező pontok pályavonalát, aszimmetrikusan szórják el a választható pontokat. Egy „jól” kitűzött pontbegyűjtő esetén egyszerűen képtelenség megtalálni az ideális pontelosztást az alatt a szűk egy-két perc alatt, ameddig a csapat a rohanás helyett képes erre koncentrálni. Node! Nem is az ideális, hanem az optimális pontelosztásra lenne szükség, ami

figyelembe veszi a csapattagok várható teljesítménye közti különbségeket is. Súlyosbítja a helyzetet, hogy a csapatok zömében a tagok egyébként nem azonos kategóriában szoktak versenyezni. Tehát egymás képességeiről is csak halvány sejtéseik lehetnek. Azt már az alapító atyák is tudták, hogy az újonc és serdülő kategóriában általában nincs olyan képességű csapattag, aki a pontokat el tudná osztani, ezért még dobogó esélyes csapatoknál is az az edzői utasítás, hogy együtt kell maradni! A normál verseny korrektebb is. Ha rossz útvonalat, rossz pontsorrendet választottam lehet javítani. Ott csak időt veszítek. Itt egy rossz döntéssel az egész csapateredmény elvész. Persze van ilyen az élet más területén is. Ezért igaz, hogy az élethez szerencse kell! Van persze olyan is, aki azért szereti ezt a versenyformát, mert a rendszeresen nem edzőknek is ad esélyt. Már csak azért is, mert a pontbegyűjtés gyakorlására a rendszeresen edzőknek is leginkább csak az országos bajnokságon van lehetőségük. Bármennyire is szórakoztató a pontbegyűjtő, nem lehet rangsoroló. Valószínűleg ezért sem buknak rá a rendezők, meg azért, mert nálunk gyökértelen.

Ezek után jogos a kérdés: miért kell akkor pontbegyűjtő bajnokságot rendezni?

Ha szétnézünk a világban, azt láthatjuk, hogy a bajnoki formákat a piramis csúcsán álló világbajnokság diktálja. Kisebb-nagyobb késéssel a konzervatívabb országok is átvették a sprintet és a középtávot. Pontbegyűjtő bajnokság nincs az IOF rendezvények között, ezért a VB felkészülés szempontjából lényegtelen.

A német példa követőinek a figyelmét valószínűleg elkerülte, hogy érthető módon Németországban sincs pontbegyűjtő országos bajnokság! A szövetségi versenyrendszer, amit hazai perspektívából nézve tekintünk országosnak, négy pilléren áll: országos bajnokságok, Német kupa versenyek (nálunk is volt Magyar kupa 1998-99-ben, de gyorsan kimúlt), országos rangsor és az úgy nevezett legjobbak versenyei. Ez utóbbiak közé tartozó rendezvény a pontbegyűjtő.

Tehát szövetségi (országos) verseny, de nem bajnokság.

Komoly hagyományai vannak a pontbegyűjtésnek Nagy Britanniában, ahol score orienteering-nek nevezik és kissé más a formája. Egyéni verseny, egy pontfelhőből kell megadott időn belül minél többet behozni. A pontoknak különböző értékük van. Késni is lehet, de pontlevonással jár. A pontértékeket a rendezők határozzák meg meglepő rugalmassággal, tehát szinte minden verseny más stratégiát követel. Itthon Grant Julia csinált egy ilyen versenyt tavaly novemberben a Margitszigeten. Ez a versenyforma szerintem jobb a németnél, mert az utolsó pillanatig újra és újra korrigálhatom a pontsorrendet, sőt a befutás időpontjával is tudok játszani. Talán mondani sem kell, hogy a briteknél sem országos bajnokság ez a népszerű versenyforma.

Mérő László, volt tájfutó, egyetemi tanár, játékszociológus írta le a sportágak „mélységével” kapcsolatosan azt a jelenéset, hogy itt Kelet-Közép-Európában szeretünk a gyengébbnek szurkolni. Azokat a sportágakat kedveljük, ahol győzhet a kevésbé esélyes is. Nem véletlen tehát, egy olyan csapatjáték szeretete, mint a labdarúgás, ahol a labda kerek és minden előfordulhat. Ahogy anno a kupajújonc Zalaegerszeg verte a Manchester United-et Koplarovics utolsó percben lőtt góljával. Másutt, például Amerikában a nagyobb mélységű sportokat kedvelik. Azokat, ahol a világsóhöz képest a kezdő sokkal mélyebben helyezkedik el. A köztük lévő szintek nehezebben járhatók át. Mert ők a teljesítményt értékelik. Szívesen szurkolnak a győztesnek, akit széleskörű tisztelet övez. Nálunk ez nem így van, hanem éppen fordítva. A magasabb polcon lévőket illant gyanakvóak vagyunk, és gyakran ellenük szurkolunk. Sajnáljuk ugyan az időt és a fáradságot az edzésekre, kiválónak tartott szellemi képességeink alapján várjuk a meg nem érdemelt sikert. Egy kicsit persze számítva a szerencsére is... Lehet, hogy ezért kell akkor pontbegyűjtő bajnokságot rendezni?

Bozán György
Fotó: Máthé István

SZEPTEMBERI ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A kötelező körök után Less Áron prezentálta az első napirendi pontot, a beszámolót a költségvetés végrehajtásáról. Ahogy az már az előző ülésen látszott, a bevételeink (szponzori támogatás, Világjátékok támogatása, pályázati bevétel) terén nagy elmaradások vannak a tervezetthez képest. Az így keletkezett kb. 5,5 millió Ft kiesést a kiadások szűkítésével lehet kompenzálni és kb. 2,5 millió Ft-ra csökkenteni. Így a tervezett 2 millió Ft év végi hiány 4,5 millió Ft-ra nőne, vagyis ennyivel csökken majd a Szövetség tartaléka (év elején kb. 20 millió Ft volt). Az idei költségvetés megváltoztatása nem szükséges, de a jövő évi tervezésnél a problémás területekre kiemelten oda kell majd figyelni. Zelei Ferenc következett a Hungária kupa megrendezéséről szóló tájékoztatóval. Elmondta, hogy milyen nehézségekkel találkoztak a szervezés során, ismertette a versennyel kapcsolatos számokat (több, mint 100 klub majdnem 1000 versenyzője 15 országból). A verseny nagyjából zökkenőmentesen lezajlott, a résztvevők általában pozitívan nyilatkoztak. A rendezvény pénzügyi egyenlege valószínűleg nem lesz pozitív.

Mets Miklós a Tájékerékpár VB szervezéséről szóló előzetes anyaggal folytatta. A három világversenyen összesen 31 ország közel 500 versenyzője állt rajthoz. Az előzetesen kitűzött célok 95%-ban megvalósultak, gyenge pontnak csak a helyi támogatók bevonását találta. Az esemény nagy sikere az volt, hogy a szakágban eddig megszokottal ellentétben a tájékozódás nem kizárólag az utak követését jelentette. Bevált az is, hogy a három korosztály versenyt együtt rendezték. Összességében a nemzetközi visszhang abszolút pozitív volt. A verseny pénzügyileg is sikeres volt, így kompenzálta a megelőző három év felvezető versenyéinek veszteségét.

A tájkerékpár szakághoz kapcsolódott a következő pont is, a kilenc egyesület által az elnökségnek írt kérvény, ami szerint az idei bajnoki pontversenybe mégse számítson bele a tájkerékpár középtávú bajnokság. Az elnökség a 2012-es pontverseny módosítását elutasította, a jövőre vonatkozóan úgy döntött, hogy a bajnoki pontversenybe valamilyen módon a tájkerékpár is számítson bele, a részletes javaslat kidolgozását a Versenybizottságra bízta.

Szünet után Dénes Zoltán felnőtt szövetségi kapitány beszámolója következett az idei tevékenységéről. A négy világverseny rendkívül feszített programot jelentett. Az eredmények várakozáson felül alakultak az egyéni számokban, a váltószereplés viszont mindenhol lehetett volna jobb. A 2013-as Világjátékokra való kijutással a válogatott megvalósította a három évvel ezelőtt kitűzött célját. Az elnökség elégedett mind a 2012-ben, mind a 2010-12-es időszakban végzett tevékenységgel és eredményekkel. A ciklus lezárultával lejárt a szövetségi kapitány mandátuma, az elnökség újabb két évre bizalmat szavazott Dénes Zoltánnak. A térképjavítás hazai helyzete került terítékre. A Térképbizottság

anyaga szerint a személyi feltételek, a használt alapanyagok és eszközök terén egyaránt rosszul áll a magyar tájfutás. Alapvető szemléletbeli változásra lenne szükség a rendezők és a versenyzők részéről, hogy ne az olcsóság legyen az elsőrendű szempont. Nagyon lendíthetne a helyzeten a lézerszkennelés elterjedése, de ebben önállóan nem tudunk lépni, várunk kell, hogy valaki más behozza a technológiát. Örök probléma, hogy a magyar térképek túlrészletezettek és hogy szinte minden versenyre az utolsó pillanatban készülnek el, így sokszor nem marad idő az ellenőrzésre. Javíthat a helyzeten az elkezdett helyesbítői folyamat, amelyik az ideai elméleti oktatás után jövőre a gyakorlati résszel folytatódik.

Less Áron ismertette Zentai Lászlóval közös anyagukat az ideai sportdiplomáciai történekekről. Az IOF közgyűlésen történekekről már beszámoltunk itt, az Európai Elnökök Konferenciáján lecserelődött a szervezet elnöksége, és döntöttek a 2014-es Ifi EB rendezőjéről, ami a macedón Sztrumica lett, többek között Pécsset is megelőzve. Az IOF bizottságaiban képviseltetjük magunkat és több versenybírónk is kapott felkérést világversenyeken történő közreműködésre.

(mtfsh.hu)

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

Az MTF SZ Marketing és Kommunikációs Bizottsága a 2012-es évre pályázatot ír ki új tájfutó térkép készítésére.

A pályázat célja: A hazai tájfutóélet fellendítése, Magyarországon olyan helyszínek felderítése, amelyekről eddig nem készült tájfutó térkép.

A pályázattal kapcsolatos tartalmi elvárások:

- tájékoztató futás céljára eddig nem használt terület megnevezése,
- a terület pontos földrajzi meghatározása és mérete (pl. légifotó, googlemaps kép, GPS-es felmérés, stb.),
- a terep jellegének rövid leírása,
- a készülő térkép egy már elkészült kis részletének csatolása (ocad állomány vagy 300 dpi felbontású kép formátum),
- a teljes térkép elkészülésének tervezett időpontja,
- a térkép készítőinek neve,
- annak ismertetése, hogy a jövőben milyen rendezvényeket terveznek az új területen megvalósítani (rövid leírás, várható létszám).

Beadási határidő: 2012. december 31.

Cím: z.szlavik@gmail.com

Az értékelés: Az értékelést az MTF SZ Térkép Bizottságának bevonásával végezzük el 2013. január 31.-ig. A pályázat tartalmi értéke mellett kiemelten vizsgáljuk, hogy az új térkép milyen versenyeken, rendezvényeken kerül felhasználásra.

A díjazás: A pályázat nyertesének a Bizottság 400.000 Ft jutalmat ajánl fel, aminek felhasználását számlával igazoltan a térkép megvalósítására kell fordítani.

Paskuj Mátýás

MTF SZ Marketing és Kommunikációs Bizottság vezető

ELNÖKSÉGI ÜLÉS

A BTF SZ Elnöksége szeptember 10-én tartott ülésén elsősorban a szövetség gazdasági helyzetével és a 2013-as Budapest bajnokságokra benyújtott pályázatok elbírálásával foglalkozott.

Bp. bajnokságok 2013, pályázatok elbírálása

Az Elnökség csak részben döntött a jövő évi Budapest bajnokságok rendezésére benyújtott pályázatokról. Egyes bajnokságokra több pályázó is volt, míg más bajnokságokra egyáltalán nem nyújtottak be pályázatot a budapesti klubok. Elképzelhető, hogy egyes bajnokságok nem kerülnek megrendezésre. Végleges döntés az elnökség októberi ülésén lesz.

Ami már végleges:

03. 16. Budapest Normáltávú Egyéni Bajnoksága	Pusztavám	SPA
03. 17. Budapest Középtávú Egyéni Bajnoksága	Pusztavám	SPA
Budapesti Tájfutó Diákolimpia	Gödöllő	KST

TÁJOLÓ JÖVŐJE

A BTF SZ Elnöksége októberi ülésén tárgyalja a Tájéoló lap 2012-es beszámolóját. Elsősorban a finanszírozási kérdések kerülnek napirendre, mivel a szövetség anyagi helyzete meggyengült, az újságra beadott pályázatokon nem nyertünk, az előfizetők száma pedig minden évben csökken. Jelen szám 2. oldalán ismertetett felmérés eredménye viszont egyértelműen a lap további kiadása mellett szól. Következő számunkban ismertetjük az elnökség állásfoglalását.

BUDAPEST TÁJFUTÓ SPORTJÁÉRT DÍJ

Felhívás javaslatételre

A Budapesti Tájfutók Szövetségének 2003. évi Közgyűlése a tájfutó sportban kifejtett kimagasló társadalmi munka elismerésére

Budapest Tájfutó Sportjáért Díjat

Alapított, mely minden évben a Budapesti Tájfutó Napok kerekében, tizenegyedszer 2013. januárjában kerül átadásra.

1. A Díjat minden évben 1 (egy) fő kaphatja meg. A Díj odaítéléséről az Elnökség dönt.
2. A Díj odaítélésére az Elnökség tagjai és a BTF SZ tagszervezetei írásban tehetnek javaslatot. A javaslatok leadásának határideje: 2012. november 30. levélben, vagy személyesen a BTF SZ címén (1053. Budapest, Curia u.3.)
3. A javasoltak között aktív elnökségi tag nem szerepelhet.
4. A Díj egy „kódexírással” készült egyedi A3-as méretű Diszoklevél és 50.000 Ft.
5. A Díj adományozásáról a Tájéolóban és a BTF SZ honlapján fogunk hírt adni. A díjazott társadalmi munkásságát a Tájéolóban ismertetjük.
6. A Díjat nem feltétlenül kell minden évben kiadni.

Budapest, 2012.október BTF SZ Elnöksége

Az eddigi díjazottak: Dr. Krasznai István (2003), Monspart Sarolta (2004), Dr. Fekete Jenő (2005), Valkony Ferenc (2006), Vass László (2007), Argay Gyula (2008), Kozma László (2009), id. Balla Sándor (2010), Bogdány Miklós (2011), Szabon János (2012).

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék és az Országos Széchényi Könyvtár Térképtára pályázatot ír ki a

„Szép Magyar Térkép 2012”

cím elnyerésére, amelyre minden magyar térképkészítő és -kiadó műhely korlátlan számú, kizárólag saját maga által készített és 2012-ben közreadott nyomtatott vagy digitális kartográfiai művel pályázhat határainkon innen és túlról.

A pályaműveket szakértőkből és laikusokból álló zsűri értékeli és díjazza, amelynek elnöke az Országos Széchényi Könyvtár Főigazgatója.

A pályázatra benevezett nyomtatott kartográfiai dokumentumokat, illetve digitális hordozón megjelent műveket két példányban kérjük beküldeni. A helyi ill. távoli elérési térinformatikai adatbázisokhoz kérjük, hogy a pályázók – amennyiben lehetséges – a kiállítás idejére hozzáférést biztosítsanak. (Az Országos Széchényi Könyvtár vállalja, hogy kizárólag a Térképtár olvasóterméből interneten elérhető adatbázisokba az olvasók és a látogatók betekintheznek, de azokból semmiféle eszközzel adatot kinyerni nem enged.) A digitális művekkel nevezők részére lehetőséget biztosítunk 1-1 darab A2-es vagy A3-as formátumú poszter kihelyezésére és egy 3-5 perces demó bemutatására is.

A nevezésen kérjük egyértelműen feltüntetni a nevező személy(ek)e)t és/vagy intézmény(ek)e)t!

A beküldött darabokból rendezett kiállítás előre láthatóan 2013. március 22-től április 27-ig lesz megtekinthető az Országos Széchényi Könyvtár VI. szinti előadótermében, a könyvtár nyitvatartási ideje alatt (a megnyitő ünnepség során ingyenesen). A kiállítással a kartográfiai műveket készítő cégek és szervezetek számára szeretnénk lehetőséget biztosítani, hogy ne csak szakmai érdeklődők értesüljenek időről-időre az új fejleményekről.

Kérjük, hogy a pályázaton való részvételével segítse elő a magyarországi térképkultúra elmélyítését!

Pályamunkák beküldésének határideje: 2013. január 31.

Cím: Országos Széchényi Könyvtár Térképtára, H-1827 Budapest.

Országos Széchényi Könyvtár Térképtár

Dr. Pászti Lászlószálya vezető

paszti@oszk.hu

ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszék

Dr. Zentai László egyetemi tanár, tanszékvezető

zetaor@ludens.elte.hu

Amigo:

HATVAN ÉVE NEHÉZ FELFOGÁSÚ VAGYOK

Mert nem tudom megérteni, hogy miért nem fejlesztjük a tájékozdási sportokat minőségben és sportszerűségben is? Miért nem próbáljuk a technikai újdonságok lehetőségeit alkalmazni?

Vajon miért nem?

És miért tudtuk ezt 60 évvel ezelőtt sokkal nagyobb akadályozó tényezők ellenére – igaz sokkal alacsonyabb nívóról indulva – megtenni?

Mert ugyancsak sok javítani való akad a tájékozdási sport terén ma is! Nemcsak a futásnál, hanem minden más „haladási eszköz” felhasználása esetén is; pl. kerékpár, sárkányrepülő, ló, stb.! Mint ahogy ezekről úgy a TÁJOLÓ, mint más lapokból és a világhálón is napról napra értesülhetünk. És főleg változatlanul a „tájékozdás” terén. (Orientierung, Orienteering = Navigation)

Ezek a kérdések, kritikus megjegyzések egy-egy alkalommal a helyszíneken résztvevő versenyzőktől származnak. Tehát nem az én saját észrevételeim. Én csak megpróbálok a „miért van ez így” és a „hogyan lehetséges javítani” kérdésekre egy-egy felelet-alternatívát kidolgozni.

Így merült fel már régen a tájékozdási sport legfontosabb témakörében több helyen is nehézményezés. Most különösen azért „ragadtam computer” és megpróbálok összefoglalni a térkép információkról elhangzott vélemények lényegét. Ez a témakör a tájékozdási sport elengedhetetlen sportszervezőjének, a tájékozdási térképek sportszerűségének mérlegelésében kerül felszínre. Nemcsak a TÁJOLÓ-ban!

Valamennyien tisztában vagyunk azzal, hogy a tájékozdási sportszervező, a térkép az elmúlt 60 év első évtizedeiben, még ma is szinte hihetetlennek tűnő, pozitív minőségi fejlődésen ment keresztül. Kezdetleges kísérleteinkből egy világszerte működő iparág-részleg alakult ki a térképkészítés terén. Hans Steinegger és svájci csoportja által létrehozott OCAD elektronikus rajzprogram (ma már részvénytársaság) elterjedése erősen felgyorsította ezt a folyamatot. Igaz, ez a fejlődés azután lelassult, sőt ma már szinte egy helyben áll. Ennek oka talán abban rejlik, hogy még ma is a „kartográfiai iskola-filozófia” érvényesül. Ez alatt az értenőd, hogy ugyanolyan gyakorlati alapelvek szerint készítik a tájékozdási sport térképeit is, mint pl. a turista ... vagy a városi ... térképeket.

Ezt a kivitelezést vetíti elénk pl. a generalizálás szükségesnek kimondott szabálya. (?) Ez érvényesül az elektronikai jelkulcs kézi rajzos nívóra való beállításánál is. Most is ugyanaz a „vezér elv” akadályozza a fejlődést, mint 60 évvel ezelőtt: „... azt nem lehet megcsinálni.” Ez volt akkori, egyébként kiváló szervezőink, vezetőink eleinte megfellebbezhetetlen nézete. Mindaddig, amíg egy megakadályozhatatlan törési pont még nem érvényesült.

Visszatérve a TÁJOLÓ 12/6-os számában talált ilyen irányú észrevételekre, megállapítható, hogy a fejlődés, fejlesztés nemzetközileg is megállt. És ebből még nem tudott eddig egyetlen Szövetség sem „kitörni”. (De talán nem is akar .. ?)

Az egykori „báziselv” ma is érvényes: Egy tájékozdási (futó) térképnek minden olyan reális és valós információt tartalmaznia kell, amely elsősorban: a tájékozdás pontosságát szolgálja és másodsorban: a felületek és a terepvonalak futhatóságát részletesen tükrözi és majd minden olyan információt mellőznie kell, amely nem ezt a két célt szolgálja. További megkívánt tulajdonságok: olvashatóság és szép kivitel. (Design)

Példák: WMOC 2012 Bad Harzburg/Harz hegység, Németország TÁJOLÓ 12/6, 28. oldal, „Bokaegyenetgő ...”

Ugyan a 10 ezres méretarányú térképen nagyon sok információ elfér, még egymás felett is, ha a térkép „nyomtatási előkészítője” az OCAD-et elektronikusan részletesen és tudatosan is ismeri. Így pl. meg merem jegyezni – habár én nem voltam ott, de a Harz hegységet jól ismerem, na meg a német térképkészítők mentalitását is – hogy a rengeteg „kis kő” sokszor olyan „terep-tárgy”, amit nem szabad (!) jelezni a fenti „báziselv” alapján.

Ezzel szemben az említett „sárga réticsík” (nyílt, nehezen futható terep) hiányzik az információ, hogy miért is „nehezen futható” az a réticsík. Azaz, hiányzik a plusz térképpel arról, hogy ott „bokatordelő” sziklás-köves talaj van a fű alatt.

Miért hibás információ ez – tájékozdási sport szempontból?

1.) A „sárga réticsík” (függetlenül a sárga szín mélységétől, mert az IOF-jelkulcsban kettő van!) főleg arról informálja a versenyzőt, hogy ott nincsenek sebességet akadályozó fák és

plusz mivel ez egy „csík” tájoló beállítás nélkül is követhető. Ha a „nehezen átfutható nyílt terület” sötétebb sárgája is volt a térképen, akkor sem adta meg a „nehézség” mibenlétét és sűrűségét sem. Mert a talaj (a fű alatt!) nem földes-dimbes-dombos volt, nem is itt-ott homokos vagy néha gallyakkal fedett, hanem szerteszét heverő kövekkel teljes fedetten teleszórt. Mint ilyen, ez a legtöbb versenyzőnek valóban csak kúszó-mászó értékű felület ..., ha így szól az INFORMÁCIÓ a térképről. És akkor talán nem ezt az útvonalat választják a jól képzett futók, hanem Megkerülik, ha az onnan származó információk reálisak. Ehhez még azt tehetnénk hozzá, hogy a „sziklamező” a sárga csíkon kívül is volt vagy nem, mert persze ez is befolyásolja a jó tájékozódási versenyző útvonalválasztását.

2.) A következő selejtezőn – így a cikk szerzője – a térképéről leolvasható információkban már nem hittek sokan. De hát miért nem? Állítólag ezért lassult le a verseny. (Csak a magyarok? Miért csak ők? Vagy ha mindenki, akkor vajon miért?) Itt azonban nagyon is fontos hozzátenni, hogy a térképkészítő (felmérő, rajzoló, sokszorosító) teljesen „szabályosan” járt el, amikor a réticsíkot a mélyebb, sötétebbtónusú sárgával jelölte! (Der beste OL-Térképkészítő in Deutschland!!) Ugyanis az

IOF szabály tiltja a sárga felület és a fekete, szétszórt pontozású köves vagy sziklás jel együttes alkalmazását. Tehát nem az a térképkészítőt kell szidalmazni, hanem a térkép készítést kell erősebben normáznai, szabályozni. De úgy, hogy lehetőleg semmi se maradjon ki belőle. Higgyék el már végre, hogy az elektronikával meg lehet csinálni!

Egy másik példát mutat a mellékelt fotó. A fotó egy négy évvel ezelőtti „Parkversenyen” készült, a kölni sportfőiskola melletti parkban rendezett tájékozódási futó versenyen. A felület a világos sárga színnel jelzett „fa nélküli tereprész” volt, amelynek a közepén állt a bója. A „világos sárga” felületről az általános „felfogás” az lenne, hogy ott nemcsak fák nincsenek, hanem a talaj is jól futhatóan egyenletes és akadálytalanul minden irányból járható. Sőt jól átlátható ...! Ez itt azonban lehetetlen volt.

Az INFO a térképről erősen zavaró volt, már csak azért is, mert a fotón látható „csapás”-t nem jelölték. Nem is tudták, mert azt csak akkor „hozták létre”, amikor a bóját telepítették ...! Az információ hibája a térkép nyári időszakban történt felhasználása volt, helyi ellenőrzés nélkül. Júliusra ugyanis így megnőtt a csalánerdő. Erre viszont nincsen térképpel, kivéve a zöld sraffozást. Az viszont nem közli, hogy mi az az akadály, ami miatt a sárga felület sraffozott? Mert lehetnek ott derékig érő fenyőfácskák is.

De az ilyen példákat lehet folytatni szinte vég nélkül.

Így pl. az, hogy Jánosháza (Kiskunság) homokos, 5 méter szélességű útjait vastag fekete vonallal

jelölik, szintén egy „félvezetés”. Mert ezeken, az „ilyen” homokos utakon száraz időben futni is szinte lehetetlen. Vagy ha igen, akkor is nagyon lassú. A mozgás a „terepen” az ilyen „buldózer” utak mellett (ha lehet) döntően gyorsabb és kevesebb energiát emészt fel. Itt tehát az IOF-jel félvezető információt ad a terepet nem ismerő versenyzőnek. Ez pedig sportszerűtlen a terepet ismerővel szemben. És ma már sok terep sokaknak ismert.

A problémát nézetem szerint nem az jelenti, hogy ez így van, hanem az, hogy ezen talán senki sem akar már javítani. Sőt, ma is az azonos típusú erők akadályozzák a minőségi fejlődést, mint 60 évvel ezelőtt.

A legjobb példa erre a franciaországi VB High-Tech-térképe ami, jelentős minőségi javulást jelentett ...volna..., ha le nem törlik a fentiekben jellemzett „nemzetközi erők” erőszakos szabályalkalmazással. A pályatérkép kiváló „tájékozódási sport-minőségét” lecsökkentették sok részlet elhagyásával és a pályatérkép lekicsinyítésével 15 ezresre. (Mégis a román származású francia „csodatájékozódó” – és „csodafutó” nyert!!) És ezt ráadásul annak ellenére, hogy a mezőny nagy része (demokratikusan) a már meglevő 10 ezres méretarányt szerette volna

– aláírt kérvénylapon – használni, habár a „szabályzat” (??) 15 ezrest „ír elő”. Így inkább külön plusz költség-
gel „átformálták” a pályatérképeket az IOF erre a célra kiküldött (ezúttal már nem francia/román) térképész-inspektorai. Diktatórikusan 15 ezresre. Költséget nem kímélve. (A TÁJOLÓ is jelentette.)

De hogy a káosz minél nagyobb legyen a szabályzatok és normák, valamint az azt előidéző szervezetek működése terén, ugyanezen a VB-n azokat, akik az úgy nevezett „sprinter” (egy nagyszerűen urbanizált sétáló parkban) a tilosnak minősített (sötétzöld színnel jelölve, IOF-„ajánlott-norma” szerint) szabad felületekre véletlenül vagy készen-karva (mert a pontok között állítólag szabad útvonalválasztás lenne a „tájfutás” alapeszméje – szemben a terepfutással) ráléptek, ki akarták (a rendezők) zárni. (A TÁJOLÓ is közölte.) Megjegyzés: sűrű ellenőrző személyzet volt a teljes pályák mentén, mintegy „élő kordon”, akiknek az volt a feladata, hogy a „gyepre lépőket” feljegyezze. (Fotometrikus, video, stb. bizonyító eljárást persze nem alkalmaztak. Vagy mégis?)

Ebből az a „logikus” „összeesküvés-elmélet” formálódik ki, hogy a rendezőség az olyan résztvevőket, akik a tájékozdási sport alapelve (szabad útvonalválasztás a pontok között) szerint versenyeznek, kizárják bizonyos szabályok alapján, célul tűzte volna ki, hogy a mezőnyt 90%-al; a maradék 10%-ra csökkentse.???? Nagy kérdőjel. De talán igaz! De azután mégsem alkalmazták ezt az „ellenőrzési eredményt”, mert a világbajnokság mezőnye ezzel úgy a „maradék” 10-15 versenyzőre zsugorodott volna. A többiek nem is szerepelhettek volna az eredménylistán, vagy csak a „diszkvalifikálva” megjegyzéssel. Amit senki sem szeret, pláne akkor nem, ha ez még „igaz” (??) is lenne valamilyen szabályforma alkalmazása által! Inkább a rendezőséget „diszkvalifikálja”.

Az, hogy a versenyek után egyes (nem csak futó, nem csak sízó, nemcsak lovagló, nemcsak kerékpáros és nem csak helyileg, nemzetileg, nemzetközileg) eseményeket és formátumokat, formákat, jelenségeket, stb. kianalizálnak és csak a reális, matematikailag bizonyítható formákat alkalmazzák az ELIT mezőny részére, számomra megmarad egy – még hosszú ideig érvényesülő „letargikus vízió”nak.

Mert: Ha, netalántán a sok-sok matematikailag és elektronikailag is képzett (mindegy hogy iskolai vagy autó didaktikus alapokon) tájékozdási sportoló az időközben már világsszerte elterjedt EDV-térképkészítést – persze – a mindenkor terepellenőrzés, analízis és korrekтура szellemében – aktualizálni szeretné, ez a „kívánság – követelés” ütközik a „fel nem ismert és ezért sem finanszírozott aktualitások” elképzelésével. Ugyan a sorok között itt-ott feltűnik egy-egy „alapgondolat” – persze a helyi kérdésekre alkalmazva. Ilyen pl. az, hogy a „CÉLPONT”-nak nem kell feltétlenül a kocsmá ajtajában lenni. (Mint hatvan évvel ez előtt!) Lehet az utolsó „check point” is.

De ezt sorolhatja az ember sokáig. Ez persze nagyon szép szellemünk fejlődése érdekében, mert hiszen így „gondolkodunk”.

Hogy hol itt a „lokális”, a „nemzeti”, a „nemzetközi” (stb.) probléma, meg sem próbálom elemezni. Nálamnál sokkal fontosabb és gyökerében „helyesebben” gondolkozó személyek aktivitásai méretezik a fejlődést.

És ez így van jól!

Én biztos vagyok abban, hogy úgy ezren személyek, mint ezek „ellenfelei” is, talán csak sok évtizedes (... százados???) vita után lesznek arra képesek, hogy egy olyan szabályzó és mégis „szabad” paragrafus-rendszert alakítsanak ki, amely (hogy úgy mondjam: CSAK) a tájékozdási sport érdekeit tartalmazza: a

„szellemi munkát”; szemben a többi „mozgó-sporttal”.

Mégis fennmarad egy kételkedő érzés arról, vajon lesz-e követője ennek az elvnek?

Mint 60 évvel ezelőtt volt!

Amigo

AZÉRT VANNAK PRÓBÁLKOZÁSOK!

Egy külön hír egy újdonságról, ami ugyan nem a térképekről, hanem a részben előírt és részben szokványos „szabályzat” kereteit tágitani próbálja, új kezdeményezésekkel.

Van egy „silver lining”, ezúttal is mint úttörő munka a Nordrhein-Westfalai német tartomány LÜBBECKE városának tájékozdói által (figyelem: nem Lübeck!), akik (velem együtt) az itteni „tornász” sportegyesület tagjai. Mint ilyenek (befolyásom nélkül) egy kifejezetten „jövőt alkotó” próbarendezvényt szerveztek.

Előre mondván: A kb. 100 résztvevő közül (és a hatalmi szervezetek közül egy sem) egyetlen egy sem jelzett „ellentmondásos kritikát”, annak ellenére, hogy a szervezőbizottság ettől előre félt.

Ez a kétnapos rendezvény egy mér-földkő a tájékozdási sportban. Legalább is a német nyelvterületen, de valószínűleg világsszerte. A szervezők ugyanis megnevezve a négy igazi tájékozdási versenyszámot vitelezték ki a „Mühlenkreis 4-Sprint-Tour”-nak nevezett hétvégi sorozatot. Ezek voltak sorrendben: „FALU-tájékozdás”; „TEREP tájékozdás”; „PARK-tájékozdás” és vasárnap délelőtt a záró verseny: a „VÁROS tájékozdás”. (Mert ezek külön-külön más-más tájékozdási, futó, felszerelési és technikai, taktikai készséget és tudást követelnek a versenyzőktől! Még a térképolvasás is más a legújabb ISSOM miatt.

(IOF térképnorma az úgy nevezett sprint versenyek számára.)

Ezenkívül a „kategóriák” helyett három „rövidtávú versenypályát” építettek fel minden versenyszámra, három definíció szerint: HOSSZÚ, KÖZEPES, RÖVID sprint. Itt el is lehet fogadni éretelemszerűen is a „sprint” elnevezést, mert kb. analóg az atlétikai megnevezésekkel: 100 m-es, 200 m-es síkfutás = sprint (azonos pályán!). Esetleg a 400 m-es is ide sorolják. A 800, 1000 és 1500 m-es síkfutás már középtáv és azon felül van a hosszútáv! És a három tájékoztató versenyszámot nem a „győztes idő” (neveltséges) kritériuma szerint tervezték meg (mert aszerint nem is lehet sportszerűen), hanem a horizontális táv és a vertikális emelkedések összege szerint. (EFFEKTIVMETER, lsd. TÁJOLÓ egy számát.)

És egy széles skálájú EDV-kiértékelési programot is kifejlesztettek, ami messzemenően tovább automatizálja az egyes és a sorozat versenyek adatfeldolgozását (internet, kiírás, nevezés, startlista, érkelés, eredménylista, internet), szemben a SportIdént eddigi programjával, amely csak a szűken vett pár versenyformát értékelte ki, azt is csak egyfajta értékelési elv szerint, változtatási lehetőség nélkül.

A „Mühlenkreis 4-Sprint-Tour” egy kísérlet a tájékoztató sport helyes fejlődése felé mutató felfogásra.

Amigo

60 ÉVVEL EZELŐTT IS: RELATÍV VAGY ABSZOLÚT ÉRTÉKELÉS?

A TÁJOLÓ beszámol a tájékoztató sport egy eddig alig-alig vitatott és még egyáltalán nem kritizált területéről is. Ez a többrészes, minősítő illetve selejtező versenyek eredménymeghatározási módja. Ennek elterjedt formája a pontozásos értékelési mód. Ez az teljesítmény értékelési mód volt 60 évvel ezelőtt az egyik legnagyobb

ütközési pont a hagyományos természetjáró versenyzés és az akkor követelt tájékoztató sport (tájékoztató futás) között. Az egyszerű versenyzésképeket akkor még nem csak a tájékoztató (futó) idő alapján végeztük, hanem egy pontértékeken alapuló eljárás szerint. Mint most is vannak még mindig a mai turista versenyek is.

Ez az értékelési forma relatív és rendkívül sok tényezőtől függ, amelyek viszont a versenyzők által nem befolyásolható tényezők. Ilyen pl. az, hogy külön adminisztratív szabályokkal kell megakadályozni, hogy egy kevésbé jó tájfunó ne rontsa az elit „szintjét”. Na meg az, hogy ha az első 1 (egy) helyezési pontot kap 50 perces eredményért, a második 3 (három) pontot az ő 55 percéért és a harmadik 5 (öt) pontot az ő 57 percéért, akkor ez egy a tájékoztató teljesítmény szempontjából sportszerűtlen rangosítás. Mert miért kap valaki ugyanannyival több vagy kevesebb pontot úgy az öt perces hátrányért/előnyért, mint a (csak) két perces hátrányért/előnyért? A pontok sportszerűen nem adhatók össze és nem tükrözik a versenyzők aktuális tájékoztató (és futó) képességeit. Azaz nem sportszerűek.

Ennek az eljárásnak a lényege az volt, hogy ha a versenyző(k) tájékoztató ideje eltért egy előírt úgy nevezett standard időtől (hosszabb vagy rövidebb volt) egy-egy ellenőrzőpont között, akkor azt hibapontokkal büntettük, ugyanúgy az ellenőrzőpont kihagyását is. Persze különböző, és más-más meghatározott egységeken keresztül. Sorozatversenyeket, selejtezőket (már amikor azok is voltak!) minősítéseket szintén pontozásos rendszerekkel rangsoroltuk. Ezzel mindaddig nem is volt probléma, amíg fel nem merült a „sportszerűség” fogalma az egyre többször előforduló „szerencse” szerinti döntések miatt.

A „reformisták” elve az volt, hogy a határozatlan, véletlen szerencse esetenkénti eredménybefolyásoló hatását minimálisra kell csökkenteni. Ez történt akkor, amikor a versenyzékelést átállítottuk a tájékoztató (futó) idő alapokra. Ez nemcsak egyszerűbb volt, azonnal mérhető és rangsorolható, hanem sokkal sportszerűbb is. A szerencse kérdését ugyan nem zárta ki teljesen, de mindenesetre nagyon lecsökkentette. Ezzel szemben megnövelte a fizikai teljesítőképesség eredményt befolyásoló hatását. Na és főleg bekerült a magyar tájékoztató futó sport a nemzetközi élet forgatagába. A versenysorozatok, minősítések, ranglisták, szériák terén azonban még a mai napig is megmaradt a pontozásos értékelési forma.

Így jön ki az a sportszerűtlen eredmény, amiről a TÁJOLÓ 12/6 a 27. oldalon a harmadik oszlop második bekezdésében beszámol a „Sprintverseny egyútvonalas átmenetekkel” címszó alatt. „Én a harmadik csoportban a 22. helyen végeztem, de az időm a negyedikben a 12. helyre lett volna jó. Vagyis, ha a másik csoportba sorolnak, simán bejutok az A-döntőbe.” – írja Kovács Attila. Mivel a két pálya azonos volt, kizárólag a szerencsétől (rendezőktől) függött, hogy valaki bekerül a döntőbe vagy nem. Azaz, hogy a gyengébb mezőnyben indul-e vagy az erősebben. Függetlenül attól, hogy miben volt egyik mezőny erősebb a másiknál.

Nahát, itt is már régen az ideje, hogy a pontozásos (pl. helyezési pontos) relatív értékelést egy abszolút értékelés váltsa fel végre, ami a pályaadatoktól függ csak! Van ilyen!

Amigo

(A fenti cikkeket Kővári Endre – Amigo, a több évtizede Németországban élő sporttársunk, a Tájoló régi olvasója írta. – Szerk. megj.)

KEDVES REJTVÉNYFEJTŐK!

Az előző rejtvényre a szokásosnál kevesebb megfejtés érkezett. Én ezt a nyári szellemi leeresztésnek tudom be. Remélem a kánikula elmúltával az agyatok is felpörög, ezért az 5. számban feladott rejtvényre eltöröljük a határidőt, és bármikor, amikor kedvetek van, fejtsétek meg, és küldjétek el! Már csak a nyeremények miatt is!

És íme az új feladvány:

1. Az alábbi szómagyarázatok az Értelmező kéziszótárból származnak. Találd ki melyik meghatározás milyen szót takar! Ha ezek kezdőbetűit összeolvasod, egy olyan tájfutó nevét kapod, aki idén nyáron szép nemzetközi sikert aratott.

Ki ő, és milyen versenyen érte el a nagy sikerét?

- 1.1 Tárgynak, testnek, területnek külső, valamelyik határvonalához, oldalához közeli része.
- 1.2 Épület telkének beépítetlen, megműveletlen része.
- 1.3 Gyorsasági versenyzőnek adott jelre történő indulása
- 1.4 Írásjelek során szemével végighaladva a szöveg értelmét felfogja.
- 1.5 Lefelé viszonylag nagy kiterjedésű.
- 1.6 Ami a tények összefüggéseit, a valóságot híven tükrözi.
- 1.7 Embernek, szárazföldi állatnak állásra és helyváltoztatásra való végtagja.
- 1.8 Tér vagy időbeli sor végén lévő.
- 1.9 Sárból, folyadékból hirtelen kiválva csettintésszerű hangot kelt.
- 1.10 Anyagból valaki, valami részére kimért meghatározott mennyiség.

2. Talán sokan ellátogattatok az idei Hungária Kupán a Magyar Nyelv Múzeumába Széchalmon. Sok minden érdekeset lehetett ott olvasni, például arról, hogy

Nem mindegy...

hogy egyöntetű vagy ön egy tetű,

hogy mögöttem vagy nem öttem mög,

hogy köhögve röpülsz vagy röhögve köpülsz.

Egy másik szójáték típus : az „Össze ne tévessze!”

pl: a boka táját a toka bájával,

a borztanyát a torz banyával

Ezen logika alapján mivel ne tévesszük össze a

2.1 a csárda zaját

2.2 a száradt fűzet

2.3 a harcsa máját

2.4 a jó bor kulcsát

2.5 a csokorban adott bókot

2.6 a foltos bölényt

2.7 a hős ember nevét

2.8 a réti pipacsot

2.9 a fartót

3. Az első két feladat megfejtését az alábbi email címre küldd: Vedd sorba az utolsó 7 év Hungária Kupáinak színhelyét, és a versenyközpont városának (2010-ben falujának) kezdőbetűit írd egymás után. Tehát a 2006-s HK nagyvárosának első betűje adja az email cím 1. karakterét, a 2007-es nagyváros (rendező egyesület székhelye) nevének 1. betűje a 2. karakter,.... és az idei kezdőbetűje a 7.-et. Ha megvan ez a hét karakter, illeszd hozzá a @gmail.com-t, és már küldheted is!

Jó játékot!

Krasznai Orsolya

(bakrorsi@gmail.com-n kérdezhettek)

Ajánlatunk:

bozóttruha - lábszárvédő - póló - sapka - pólónyomás
hímzett logo vagy név - lézeres gravírozás - érmek és díjak fából

crosswear@crosswear.hu

+36(1)376-51-96

1029 Budapest, Ördögárok u. 110/a.

Krolopp Frigyes (30)5665-489, Dóra Judit (20)9642-957

www.crosswear.hu

Rövidítések:

Rangsorolók: /KoR/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-/ nem rangsorolók; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ

Versenytypok: ht., nt., r-nt., kt., rt. (hosszútávú, normáltávú, rövidített normáltávú, középtávú, rövidtávú)

V E R S E N Y N A P T Á R**Október**

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

November

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

VERSENYNAPTÁR KIEGÉSZÍTÉS (október 22-től)

Internet info: www.mtfsz.hu (versenyek) és www.btfisz.hu (versenyek), valamint a megyei szövetségek honlapjai.

10. 22. (h) Vásárhely Kupa /rR, nt./ SI R: HTC Kiírás később az mtfsz-honlapon
10. 24. (sze) Parkverseny /3SZ, -/ SI R: HSP (I: lenkei.gyozo@t-online.hu) Hsz. T: 14.30 - 17:30 között a VK-ban (Városmajor, BSE kosárcsarnok Maros utcai parkolója). Nd.: 500Ft. „0”-idő: 14.30. Pályabontás kezdete: 18:00, Térkép: Városmajor - Sportszarnok (2012-ban felülvizsgálva), 1:2500, vízhatlan, Pályák: „A” 3500m, „B” 2200m, + egy meglepetés pálya.
- Az okt. 27-28-ra tervezett Thermal Kupa (R:KTT) új időpontja: november 17-18.
10. 27. (szo) Edzőverseny (egyéni + váltó) /-/ SI R: OSC H: Budapest, Vadaskert. T: a VK-ban (a Macis parkolótól 150-m nyugatra lévő útkereszteződésben. Nevezés 10. 25-ig z.hegedus@gmail.com címen, vagy a helyszínen 10:30-tól. Nd.: 500Ft. Pályák: rövid könnyű (2km), Hosszú könnyű (4 km), Rövid technikás (2,5 km), Hosszú technikás (4 km). Rajt 11.00 és 16:30 között. Váltó: 2 fős (2x2 km-es gyors pályák), tömegrajt: 15:30. I: Hegedűs Zoltán.
10. 28. (v) Edzőverseny /-/ SI R: KST, Hsz. H: Budapest, Városliget. VK: a Közlekedési Múzeum mögötti parkolóban (Zichy Mihály u./ Városligeti krt. sarkánál). : Jelentkezés 9:30 - 15 óra között. Utolsó rajt 15.00. Nevezési díj: első pálya: 500Ft, második: 200Ft, harmadik: 100Ft. Pályák: A (hosszú, 4 km, 18-24 pont, memória pálya), B (közepes 3 km, 14-18 pont), C (rövid 2 km, 10-14 pont), D (kezdő, 1-1,5 km, 8-10 pont). I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
10. 31. (sze) Sirály Kupa parkverseny /3SZ/ SI R: SIR H: József Attila ltp. VK: Sportpályánál (Dési Huber és Toronyház u. sarok). Jelentkezés 14 - 16:30 óra között (napnyugta: 16:30!). Nevezési díj: 500Ft (második pálya 200Ft, harmadik: 100Ft). Pályák: hosszú kb.5-6 km, közepes 3-4 km, rövid 2-3 km erdei részekkel, gyerek pálya, illetve memória pálya. I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
- A Szentendre Kupa (R: HSE, tervezett időpont: nov. 01-02) ELMARAD
11. 02. (p) Nagytétény Kupa középtávú edzőverseny /-/ R: TTE H: Budapest, Nagytétény, VK: Kastélypark utca. Nd.: 600Ft, diákoknak: 400Ft. Idei helyesbítésű ÚJ térkép. Tervezett 0-idő: 10:00.
11. 04. (v) Bocskai ev. /rR, nt./ SI R: DHS Nh.: 10. 28(beérk.) H: Debreceni erdős puszták. Nd.: 800Ft/fő. K: FN: 12, 14, 16, 15-18, 21, 35, 45, 55, 65, 12 szalagos, Nyílt, Gyermekek. I: a www.hbdbtfisz.extra.hu, ill. toltelek@freemail.hu.
11. 07. (sze) Parkverseny /3SZ, -/ SI R: MOM Hsz. H: Budapest, Gesztenyés-kert (VK: a Kongresszusi Központ parkolójában). Nd.: 400Ft. További részletek a www.mom-o.hu honlapon.
11. 11. (v) Csermely Vilmos ev. /rR, kt./ SI R: POE Nh.: 11. 07(beérk.) C: nbal5406@gmail.com, vagy Nagy Balázs 7632 Pécs, Visnya u. 3 (tel: 72/448-575). VK: Pécs, Fehérkúti th (megközelítés: a városi 40-es busz végállomásától gyalog a kék kereszt jelzésen /kb. 30 perc/, autóval: Pécs Árpádtető-Lapisi erdei műútról D-re leágazó erdészeti úton /bójával jelezve/). „0”-idő: 10.30. K: FN: 10D 12C 14B 16B 18B 21B 35 45 55, F: 65, + Nyílt. Nd.: 500Ft.

VERSENYNAPTÁR

11. 11. (v) Edzőverseny /-/ SI R: KST, Hsz. H: Margitsziget. VK: az északi részen a szálloda melletti parkolóban. Jelentkezés 9:30 – 14 óra között. Nevezési díj: 500Ft (második pálya 200Ft, harmadik: 100Ft). Pályák: memória, szöveges pálya, hosszú, közepes, rövid. I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
11. 14. (sze) Sirály Kupa parkverseny /3SZ/ SI R: SIR Hsz. H: Vérmező. VK: a Déli pu. közelében a vasúti kocsik mögött. Jelentkezés 14 órától 16:30-ig (16 óra után fejlámpa ajánlott!). Nevezési díj: 500 Ft (második pálya 200 Ft, harmadik: 100 Ft, negyedik: 0 Ft). Pályák: A, B, C, D. I: btfisz-honlap, vagy Hegedűs B. (t: 30-233-5256)
11. 17. (szo) Salgó Kupa 2. forduló /rR, nt./ SI R: SDS Nh.: 11. 13.(beérk.) H: Salgótarján - Kercseg. C: sdsnevezo@gmail.com. Nd: 800Ft (FN 10-12D, 12-14C, a NyK és NySz kategóriákban: 500Ft) „0”-idő: 11.00. K: FN: 10-12D, 12-14C, 16-18B, 21B, 40B, 50B, F60B + NyK, NyT, NySz(szalagos). Megj.: A VK tömegközlekedéssel elérhető.
11. 17-18. (szo-v) Őszi Boróka Kupa /-, 1.n.: r-nt., 2. n.: nt./ SI R: HSE és KAL Nh.: 11.15. H: Pirtó térsége. C: MTFSZ/ENTRY, vagy boroka.kupa@gmail.com, vagy Jankó Tamás 2040 Budaörs, Aradi u. 15, vagy sms: 06-20-944-3900. Nd: 2600Ft/2nap, vagy 1400Ft/nap. (FN-16, N60-, F70: 1800Ft/2nap, vagy 1000Ft/nap) Nyílt (helyszínen is) 800Ft/nap. Nh. után 200Ft, helyszínen 400Ft pótdíj az üres helyekre. „0”-idők: 12.00(szo), 10.00(v). K: FN: 10D, 12D CP (sz), 12C 14 16 18 20 21ABBrC 40 50 60, N65, F70 + NyK. Szállítás (tornateremben s.f. 800Ft) rendelhető, kollégiumi szállás Kiskunhalason 2200Ft/fő/éj min. 25 fő rendelés esetén. I: <http://www.astroids.hu/boroka-osz> vagy e: boroka.kupa@gmail.hu.
11. 17-18. (szo-v) Thermal Kupa /rR, rt., négyfordulós/ SI R: KTT Nh.: 11. 12.(beérk.). H: Bükkfürdő - Golfpálya. Program: szo.: 10.00: I. ford., 13.30: II. ford., v.: 10.00: III. ford., 13.30: IV. ford.. C: verebelyizsolt@globonet.hu. Nd: 3200Ft/4forduló (FN 10-18, nyílt: 2400Ft), Nd. 1 fordulóra: 800Ft (600Ft), Nh. után pótdíj (200Ft/forduló). K: FN: 10C 12C 14B 16B 18B, 21 35 40 50 60 NYK. Megj.: A 4 fordulóra benevezettek ingyenes szombati strandbelépőt kapnak a Büki Élmenyfürdőbe. Szállítás (tornateremben sf. 800Ft/éj) rendelhető, egyéb szállás egyénileg intézendő.

Kérés a rendezőkhöz: Az idei utolsó szám lapzártája: november 06. Ehhez a téli tájfutó programokról várjuk az információkat (email-cím: argaygyu@t-online.hu).

A XVII. DOBOGÓKŐI HEGYI FUTÓVERSENY 2012. ÉVI KIÍRÁSA

- Időpont:** 2012. november 24. (szombat)
- Helyszín:** Pilis-Visegrádi-hegység, Dobogókő
- Rendezők:** Tabáni Spartacus SKE Tájfutó Szakosztály (hegyifutó-kategóriák), valamint az MTE Dobogókői Osztálya (teljesítménytúrák).
- Versenyközpont:** Dobogókői báró Eötvös Loránd Menedékház
- Rajt és cél:** a Menedékház előtt
- Nevezés:** e-mail-ben: tabanispartacus@gmail.com, levélben: 1013 Budapest, Attila út 2.
- Jelentkezés:** a versenyközpontban 8:00–9:30 óra között, teljesítménytúrák 10:30-ig
- Nevezési díj** 2012. 11. 20-ig: férfi hegyi maraton, női és férfi félmaraton: 1200 Ft
női és férfi hegyi kismaraton: 800 Ft
nehéz és könnyű teljesítménytúra 600 Ft
2012.11.21. és 2012.11.23. között 100 Ft,
a helyszínen a verseny napján 200 Ft pótdíj
- Információ:** www.tabanispartacus.hu/Tajfutó Szo.; tabanispartacus@gmail.com; futó kategóriák: gyalog.laszlo@mfgi.hu, túrák: Schönviszky László 70/319-4812, 18 óra után: 1/200-3319

TRAIL-O KEZDŐKNEK IS

Néhány éve bekerült a köztudatba a Trail-O, mint tájfutó szakág, de sajnos az igazi célközönségnek, a kerekesszékes sportolónak viszonylag kevés verseny keretében van módjuk kipróbálni szép sportágunknak a hozzájuk igazított formáját. Ha néhány lelkes önkéntes, mint Bíró Fruzszi és Nemesházi Laci, és az ő példájukat követve néhány versenyrendező nem vállalná fel ezt a feladatot, bizony lehet, hogy Magyarországon már nem is létezne Trail-O. Biztos a résztvevők kis száma és az a tény, hogy egy ilyen esemény megszervezése nagy nyereséggel nem kecsegtet, erősen befolyásolja a rendezők vállalkozókedvét.

Kicsit most bővül a paletta, a Tiposok egy pályázat keretében egy év leforgása alatt 5 Trail-O esemény megrendezésére vállalkoznak. Ezek a rendezvényeken bárki ingyenesen résztvehet, a cél, hogy minél több sportolni vagy csak kihívásra vágyó kerekesszékes megismerkedhessen a Trail-O szépségeivel. Kicsit kibővítve a kört a siket sportolókat is próbáljuk bevonni a sorozatba. Különböző fórumokon minél nagyobb körben terjesztjük ezt a lehetőséget,

reményeink szerint több tucat fiatal és idősebb él majd a lehetőséggel.

Az első eseményre a Millenárison került sor szeptember közepén, amire egy bevezető előadást követően újoncok és gyakorló Trail-O-sok jöttek el a közeli Marcibányi téri rehabilitációs központból. A második alkalom

október elején a Városmajorban megrendezett Trail-O verseny volt, ami már széles körben meghirdetésre került és nagy számú résztvevőt vonzott. Tavasszal a Népligetben, majd a Mátrában, a Tipo kupán lehet a sorozat további eseményein résztvenni. Az eseményekről a Trail-O oldalakon és a Facebook-on az Érjünk célba együtt oldalon lehet tájékozódni.

Fiatalok Lendületben Program

EGY HUNGÁRIA MARGÓJÁRA ...

Sokat gondolkodtam, hogy közzétégyem észrevételeimet. Ugyanis mint aktív rendező írásom erősen visszaüthet rám és klubomra a későbbiek folyamán. Nyilván mindenki hibázik – ki kevesebbet, ki többet. Amiért mégis közzététel mellett döntöttem, hogy az ilyen és hasonló **lehető problémák rendszerezsek kezdenek lenni a hazai versenyeinken – és még véletlenül se gondolja azt senki, hogy itt minden rendben volt.**

A versenynapok sorozatosan hemszegtek kisebb és nagyobb hibáktól, azaz eltértek a versenyszabályzat által meghatározottaktól. Sajnos ezt az ellenőrzőbírók sem korrigálták minden esetben. Tudom, hogy így is sok tüzet oltottak a Szövetségi ellenőrrel az élen. Nekem végig olyan érzésem volt, mintha a rendezők közül soha-senki nem olvasta volna el a szabályzatot.

De vegyük sorra naponként, teljesség igénye nélkül.

1. nap: rendkívül elnagyolt, helyenként információ hiányos, hibás térképet kaptunk. Például a fedettségi határok sok helyen köszönő viszonyban sem volt a valósággal. Láthatóan csak pont közelben foglalkoztak a részletekkel. Postás Kupákon *(nem gondolom, hogy a Postás Kupa a legjobb példa erre – szerk. megj.)* már lassan megszoktuk, hogy ilyen térképeket kapunk ... Tudom, hogy nem lehet megfizetni idehaza a jó javítót, de akkor inkább ne legyen minden nap új térkép a versenyen.

- pályák lila anyaga nem volt „szerkesztett”, felülvizsgált. Számok belelógtek a körökbe, letakartak információkat. Ezt ugyan próbálták orvosolni plusz számok felírásával, de feleslegesen. Ezeknek a nyomatoknak a kukába lett volna a helye! Ezen felül több kategóriában 2-3 mm elcsúszásba voltak a körök a pontközéptől – ezeket is újra kellett volna nyomni. Tudom drága dolog az újragyártás, de feltalálták a digitális nyomdát! Ezt alapvetően az

ellenőrzőbíróknak nem kellett volna engednie.

- néhány (nem C-s) kategóriában a pályák végén atlétikai versenyen vehettünk részt (több mint 500-600 méter értelmetlen úton futást kapunk).

2. nap: jó ötlet volt a felvonó, de ... Mi lett volna, ha Paskuj Matyi nem megy oda? Egy kicsit szét kellett volna húzni a rajtot, talán segített volna a tumultuson.

- célhely kialakítása abszolút nem volt versenyzőbarát. Ami volt kevés árnyék, azt is az árusok nagy része foglalta el. Erős túlszűfoztság benyomását tette rám.

- néhány pálya vonalvezetését néha szadista jelzővel lehetett illetni. A cél felett található igen meredek részt pedig igen csak ki lehetett volna hagyni a pályák nagy részéből. Remélem csuklott a pályakitűző, amikor tíz körömmel másztunk vissza 50 méter szintet, hogy aztán ismét leadjuk a következő pontra.

- sikerült térképhibás részre pontot elhelyezni (pedig az összes nap közül ez volt a legjobb térkép). Nem volt sok, de a gyerekeknek 30-40 méter eltérés igencsak zavaró tud lenni (komolyabb kategóriában nem volt pont, emiatt nem lett belőle nagyobb probléma).

- nem C-s szintű pályákban C-s pont, amit ráadásul működő vadászati objektumra telepítettek. Persze, hogy a verseny előtti éjszaka eltűnt a pont!

3. nap: a 8-án letöltött értesítőben több dolog nem szerepelt, köztük a betiltott szöges cipő használata

erre a napra (a cikk írásakor a honlapon még mindig ez az értesítő volt látható). Miért is kellett tiltani, amikor másnap ugyan ott engedélyezve volt? Sok versenyzőnek okoztak ezzel problémát, köztük sok külföldinek.

- kerítésen való áthatolás tiltását nem elég leírni egy értesítőbe, ezt a térképen is(!) megfelelő (Ocad: 707) lilával jelölni kell!!! Ha emiatt bárkit kizártak, az jogtalanak tekinthető. De ugyan így megfelelően jelölni kellett volna a bezárt kapukat is! Hol is volt az ellenőrzőbíró ezekben az esetekben?

4. nap: több helyen igen hibás, kijavítatlan térképre panaszkodtak sokan – főleg hosszú pályákat futó versenyzők. Bár nekem a déli oldalon egész rendben volt (igaz, van „rutinom” a javító gondolatmenetéhez, javításához). Rajzolás-technikailag mérgelődtem egy kicsit, amikor az eséstüskéket letakarta a kömező fekete jele a töbrökben.

- a pályák lila köreinek minimális átmérője 6 milliméter kell, hogy legyen. Itt kb. 5 mm volt.

- befutó ugyan ki volt kordonozva, azonban nem piros fehérrel és ezt szalaggal se helyettesítették. Tudtátok?: emiatt nem kötelezhető senki, hogy a kordonozást kövesse. Érdemes volt levágni!

5. nap: mire is volt ez jó? Tájékozódásilag értelmetlen helyen rendezni versenyt?

- rajt nem állt a helyzet magaslatán kb. 65-től. Gyakorlatilag a hozzá nem értés miatt kaotikus állapotok uralkodtak ... (mi a fenének is ellenőrizzük a dugókat, ha 3 perc csúszásba vagyunk? - célba majd rendbe rakják, ha valami nem stimel). De sorba állítással se nagyon törődött senki. Volt aki ezen hibák miatt lekészte a rajtját ...

- átjáróval jelölt kapuk egy idő után bezáródtak. Emiatt az eredmények megkérdőjelezhetővé váltak. De volt jelölési hibából adódó zsákutca is pár pályában.

- senki nem ellenőrizte, hogy a sportpálya kerítésén hányan ugrotak át!

- F21E-ben 38 pont. Ezzel nem is lenne semmi baj, csak a versenyzőket nem ártott volna az értesítőben figyelmeztetni, hogy a régi dugókák nem tudnak ennyi pontot tárolni.

Minden nap szembesülhettünk vele, vagy elgondolkodtató: térképek szerkesztése csapnivaló. Pl. a színek rendszeresen átfedték egymást. Esztétikailag nem foglalkoztak a kivágatokkal. És nem ártott volna vastagabb papír, vagy laminálás (ekkor nem kellett volna a zacskókkal sem küzdenünk a rajtvonalon). Ezek igenis fontos dolgok, főleg amikor ennyi külföldi megjelenik a rajtvonalon.

- fedett helység biztosítása nem volt megoldott (mi lett volna, ha esik?). Ekkora rendezvényre min. 150-200 m² -es sörátor illik!

- minek kellett ekkora területű (erdei) térképeket készíteni, ami-

kor csak 1-1 napra voltak használva? Az 5. napra is jutott volna rendes terep.

- bóják színe a színvakoknak nem igazán kedvezett.

- szpiker program talán csak az utolsó napon működött. Hol volt a többi napon a kábel?

- miért is kell hosszabbra csinálni az N35Br-t, mint az N21Br-t?

- Bodrog parti kempingben a vizes blokker erős „gyomrot” kívánt. Illetve nem ártott volna jelezni előre, hogy este 11:00-kor nem fogjuk befejezni a „bulizást”. Engem ugyan nem zavart (sőt!), de más ...

Számomra amik nagyon pozitívak voltak: 3. és 4. napi terepek

- igen jó büfé, árban és minőségben! (Bár sört csapolni nem tudtak rendszeren.)

- kísérő sportrendezvények

- kedvezmények a különböző szolgáltatásokhoz.

Sértődés ne essék, írásommal senkit nem kívánok megbántani, de ha nem foglalkozunk ezekkel a

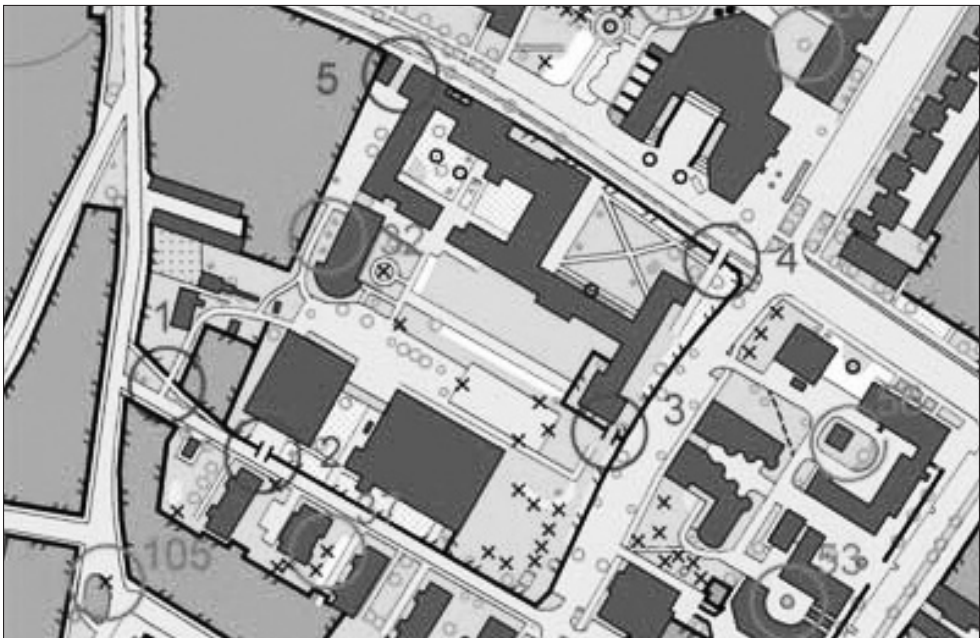
dolgokkal, akkor legközelebb is szembesülhetünk vele más rendezvényeken. Remélem a versenybírók és a szövetségi ellenőr jelentéséből nem maradnak ki ezek a hibák.

Mozsár

Versenybizottsági döntés a Hungária kupa 5. napjáról

A Versenybizottság megvizsgálta a 2012. évi Hungária Kupa 5. napján történeteket. A 32-es pont megközelítésének térképen ábrázolt és tényleges megközelíthetőségének jelentős eltérése, továbbá az ebből adódó, a versenyzőket különböző mértékben sújtó – rövidtávú versenyen – jelentős idővesztés miatt az érintett kategóriák rangsoroló jogát rendezési hiányosságok miatt megvonja.

Az érintett kategóriák: F21E, F18B, F40, F14B, F45, F60, F15-18C, N21A, N16B, N40, N21C, NYK

KERÉKPÁRRAL A VILÁG KÖRÜL (11)

Virtuális vőfély

Árpi és Zita időben kicsit lemaradva a valóságtól, Bangladeshnél tart a blogon. Európai szemmel őrült káosz és szegénység uralkodik arrafelé, de mégis mindig sikerül kapcsolatokat kiépíteniük a helyiekkel, akik aztán átsegítik őket a nehézségeken. Szinte semmit nem tudnak előre tervezni, minden csak úgy alakul. Zita nagy öröme megismerkednek egy misszió nővéreivel. Megfigyelik a méregdrága juharszirup csapolását. Véletlenül elszakadnak egymástól, nagy izgalmat átélve. A világ más-más sarkában ülve részt vesznek a Brazíliába nősült Ludvig Petivel a harmadik elválaszthatatlan, de nagyon távol lévő jóbarát, Bander és Kata (Fekete András, Boczor Katalin, KST) esküvőjén. Bónusz: játékl! Lássunk pár szösszenetet és olvasói hozzászólást a <http://360fokbringa.hu/blogról>.

„Bahaddarhat Intersection. Ez talán a világ legkoszosabb, bűdösebb, járhatatlanabb csomópontja, komolyan mondom, valami elképesztő, ami ott van. Kezdjük lentről fölfelé: először is, az út az egy akadálypálya, ennél még egy egyszerű földút is jobb lenne, de ez nem az, ez egy kátyúhalmaz, és olyannyira sűrűn, hogy

Árpi járdája a káoszban

a gödörök egymást érik, ezért még bringával is lehetetlenség kikerülni őket. Az út csak nyomokban tartalmaz aszfaltot, de a legtöbb helyen köves, vagy téglákkal van kipótolva, ami talán a legrosszabb, mert a téglák szétcsúsznak, és ha két ilyen közé kerül a bringánk kereke... Aztán mindezen ügye a már megszokott legkülönbélebb járgányok közlekednek, megspékelve a nagy dögökkel is, merthogy Chittagongnak komoly átmenő forgalma is van, és mivel nincs elkerülő út, a teherautók nincsenek kilitva a városból. Szóval van cikázás rendesen, plusz a vele járó bűz, por, szmog, na és meg ne feled-

kezzünk a dudálásról. Mindehhez még egy jó kis csatornaszag is társul, és ha elered az eső, akkor hurrá van, hiszen a szállóport felváltja a sár, és ideiglenesen a maszkon keresztül talán elviselhető a lélegzetvétel.”

„Miután Zita elment még az előző ittlétünk alatt egyik reggel misére, onnantól nem volt apellata, meghívásunk volt a nővérekhez reggelire, aztán ebédre, aztán 5 órai teára, aztán vacsorára. Konkrétan volt, hogy szinte egész nap náluk voltunk. :) De ezt egy cseppet sem bántunk, mert igen jó társaság voltak, mindegyikük nagyon jól beszélt angolul, és tájékozott volt a világ dolgairól, így egyikük sem nézett ránk úgy, mint a földönkívüliekre, se mint az egyszerű turistára (igaz, ilyen nincs is Bangladesben, aki ide jön az már nem lehet „egyszerű”), ráadásul olyanokat kérdeztek, amelyeket Európa óta nem sokan tölünk, így szépen kibontakozott előttük az egész utazásunk mikénteje, és mindig amikor megtudtak valamilyen újabb fontos részletet, nagy kacaj volt a jutalom. Palma nővér úgy tudott nevetni, hogy már csak azért megérte velük lenni. :) Bugyogva tört fel belőle a kacaj, és nehezen múlt el.”

Bahaddarhat Intersection

„Az emberek átlósan bevagdosták a fák törzsét, és az így létrejött kis csatornában összegyűlt és lefolyt a növényi nedv, amit aztán egy kis nyelven ki is vezettek egy edénykébe. Így a mézhez hasonló minőségű édes nedvet kaphatunk, ami nemcsak, hogy édes, hanem más, a test számára hasznos és jó anyagokkal is tele van, na és persze teljesen természetes, és közvetlenül a természetből van, a fa is túléli, tehát ez így frankó dolog. Ennek az eljárásnak neve is van, de azt sajnos elfelejtettem.”

(Olvasó) „A fák nedvét megcsapolják. Így gyűjtik sok helyen a nyírfa és a juharfa édes nedvét és a gumi-fákból a latexet, amiből készítik a jó minőségű természetes gumit. Nálunk a fenyőgyantát gyűjtik így. A fák megcsapolása a fára nézve nem veszélyes, ha azt szakszerűen végzik (nem szabad túl mélyen elvágni a kérget)”

„Elkezdünk felrögzíteni először az én bringámat, majd a táskáimat egy postakocsi vagonba. ...és ekkor történt egy újabb izgalmas momentum a utazásunknak: elindult a vonat! :o Én még a peronon álltam és a kezemben volt az utolsó táskám, mikor hirtelen nem tudtam mitévő legyek, úgy kiabáltam rám Zita, hogy menjek már és dobjam fel a táskát magammal együtt a vonatra. Ez amúgy okos döntés volt, hisz még mindig jobb, ha egymástól válunk el, mint az egyik bringától és csomagjaink egy részétől. Szaladni kezdtem a legközelebbi ajtó után és felugrottam a mozgó vonatra. Na de most mi lesz? Integetek Zitának, és aztán? A vonat elmegy, szétválnak útjaink... :o Ilyen se volt még, végül is ezt is ki kell próbálni! De, hogy találjuk meg egymást? Gondolkozzunk csak, nálam van a mobilom bangla simkártyával, nála ott van a mobilja a magyar simkártyával... Aha, hát az nincs nála, mert én használok a készüléket zenehallgatásra, és itt van

Nővérek

nálam a táskámban. Oké, akkor ez a lehetőség kilőve...”

(Olvasó) „Arra van valami stratégiátok, hogy mit csináltok, ha egyszer mégis elkeveredtek egymástól?”

„Az esemény előtt kb. egy héttel e-mailt kaptam, hogy meg vagyunk hívva! :D Méghozzá skype-on keresztül, a Brazíliába kiházasodott Pítör barátunkkal együtt! Hoppá!!! :) Mondanom sem kell, ez nagyon-nagyon jól esett, persze tudtam, hogy ettől aztán csak még jobban fognak hiányozni a barátaim, de nem bántam, örültem a meghívásnak, és hogy ha csak skype-on is, de jelen lehetünk Bander esküvőjén, akivel amúgy már tizenéves barátság köt össze. Ez hagyján, az esküvő előtt újabb levelet kaptunk

Juharfa csapolása

Tibortól, a vőfélytől, – aki egyébként szintén személyes jó barátunk – hogy nekünk kell majd elmondani a vacsoramegnyitó verset! Mi a fene, már a vőfélyi feladatokat is outsource-olják manapság, ráadásul egészen Bangladesig?! :) Persze ezt is örömmel vállaltuk, és nagy szerencsénkre az amúgy igen megbízhatatlan internetkapcsolatunk is úgy gondolta, hogy arra az egy percre jól viselkedik, így állítólag jól hallhatóak voltunk, és utána még pár másodperc erejére a kamerás, képes kapcsolat is működött, és láhattuk egymást egy kicsit. Ez tényleg csak pár másodperc volt, de ennyi ideig is nagyon jó volt együtt látni a barátaimat, így együtt, amikor mindenki ki volt csipve, és mindenki vidám volt.”

„Az esküvőre én is készültem, méghozzá a Bondu Tin Din-el! Egy játékot eszeltem ki, amit most Veletek is megosztok, mert miért ne, ha már egyszer dolgoztam vele, szórakozzatok Ti is! :)” Lásd az instrukciókat a <http://360fokbringa.hu/hu/002-asia/barisal-es-dhaka-a-dohanyzocsimpanz-es-a-bondu-tin-din-blogbejegyzes-vegen>.

A fiatalokat segíteni lehet útjuk végrehajtásában: képeslap: <http://360fokbringa.hu/hu/postcard>, illetve falinaptár rendeléssel: <http://360fokbringa.hu/hu/falinaptar-2013>

Bacsó P

A PILIS TURISTA IRODALMÁNAK KEZDETEI

Hazánk turisztikailag legjobban feltárt és leírt területe a Pilis. Az elmúlt bő száz évben tucatnyi kalauz és sok térképkészült e gyönyörű dunakanyari tájról. A cikksorozat a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Skerletz Iván hagyatékának feldolgozásában a Pilis lexikonig jutottam, a nyolcvanas évek első felében készült anyag ma is értékes, kiegészítésekkel kiadásra érdemes. E munka kapcsán került a kezembe a Pilis első turista kalauza és térképe.

A magyar turista élet és ehhez kapcsolódóan a turista irodalom és térképezés a Magas-Tátrában kezdődött a XIX. század második felében de hamarosan Budapest környékén is feltűntek a túrázók. Eleinte sok értetlenkedés fogadta őket, még 1900-ban, Budapest környékének első részletes kalauzában is ezt írta Thirring Gusztáv: „A főváros környékén újabb időben már annyira ismeretessé lett a turista fogalma, hogy a köznép ma már nem nézi rossz szemmel az egyedül vagy társaságban járó turistákat, kik térképpel kezükben félreeső helyeket keresnek fel. Távolabb eső vidéken ma is ajánlatos azonban, hogy a rendőrségtől kiállított igazolási jeggyel lássuk el magunkat. ... A kirándulás tervének megállapításában rendszerint a jó térkép a legmegbízhatóbb tanácsadónk. Ebből a távolságokra, az út minőségére nézve is gyakran sokkal biztosabban tájékozódhatunk, mint az odaváló parasztoktól, kik a távolságok becslésében rendszerint teljesen járatlanok. Kivételt képeznek erdőkerülők és csöszök, kik rendszerint egészen megfelelő kalauzoknak bizonyulnak. Nagyobb tourokra, melyeket kevésbé járt vidéken teszünk, tanácsos, hogy kísérőt vegyünk magunk mellé, habár inkább hordár is az, mintsem vezető.

Az egyedül való barangolást általában véve (bár megvannak a maga előnyei) nem ajánljuk; a gyanúra könnyen hajló nép sokkal szívesebben látja, hogy odaváló ember kíséretében jelenünk meg. Egyébiránt a nyílt fellépés rendszerint eloszlatja a nép aggályait.”

A kötet zöld egésvázson kötésű, zsebbevaló méretű, kötése az egyik leg-híresebb műhelyben Gottermeyernél készült. Összességében – korabeli fogalmazással – csinos kiállítású, talán a legszebb magyar turista kalauz. 400 oldalon 360 túrát ír le Thirring, nemcsak Budapest környékén, hanem a vonattal jól megközelíthető távolabbi helyeken (Bükk, Mátra) is. A könyv jelentős része a Pilis (ekkor még a Visegrádi-hegységgel együtt értendő) túráinak leírása. A kiadó a Magyar Turista Egyesület (MTE) Budapesti osztálya, ára tagoknak 4, nemtagoknak 5 korona. Az útikönyvben 80 jó minőségű fényképet találunk, de térkép nem tartozik hozzá, erről a következőket olvashatjuk:

„Mindennemű megfigyelés nélkülözhetetlen kelléke a jó térkép, melynek azonban csak akkor vehetjük valójában hasznát, ha a térképolvasásban gyakorlottságunk van. ... Annak, aki a vidéken nem akar csak egyszerűen átfutni, hanem annak földrajzi alkotásával közelebb megismerkedni óhajt, csakis a bécsi katonai földrajzi intézet 1 : 75,000 méretű térképeit ajánlhatjuk, olyanok gyanánt, melyek teljesen megbízhatók és minden irányban kielégítők. ... Szintén tájékozásul és áttekintésül ajánlható az egyesületünk kiadásában 1889-ben megjelent és leginkább útjelzések feltüntetését célzó Budapesti turista-térkép (60 fill.) mely azonban részben már elavult.”

Ez a térkép volt az első magyar turista-útjelzéseket is feltüntető térkép (a mai Magyarország területéről). Rajzolója Kogutowicz Manó, akinek ez az utolsó éve Posner „műintézeténél” (ott készült a nyomtatás), hiszen 1890-ben

megalapítja a híres Magyar Földrajzi Intézetet. A térképből igen kevés példány maradt fenn, ezért is készült igen jó faksimile kiadás Schönviszky „Jozsó” aktív közreműködésével. A hátoldalon ezt olvashatjuk:

„Budapest környékének ezen első turista térképe DR. THIRRING GUSZTÁV útmutatása és túraleírásai alapján készült 1889-ben. E hasonmást, alapítója emléke előtt tisztelgetve, születésének 150. és halálának 70. évfordulójára alkalmából adta ki a Magyar Turista Egyesület Készült 150 számozott példányban az egyesület tagjai számára, forgalomba nem került. Dobogók, 2011. szeptember 17. A térkép eredetijét a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Budapest Gyűjteménye őrzi.”

Érdekessége még a térképnek, hogy azt még a Magyarországi Kárpát Egyesület (MKE) Budapesti Osztálya adta ki (ára 45 krajcár, tagoknak 30 krajcár, ez sokkal olcsóbb, mint a topográfiai térképek), mivel az 1888-as megalakulástól az 1891-es kiválásig a későbbi MTE az MKE tagja volt. A térkép mellett – vasútvonalak szerint csoportosítva – számos túraleírás találunk, például:

„Pomázról Szt.-Keresztre 2½ óra, kevés jutalmazó út, inkább kocsin (1½ óra). Szent-Keresztől nyugatra 10 percnnyire az úgynevezett Klastromkertben az első pálos-kolostor (alap. 1250) romjai. Visegrádról a Sáshegyen (408 m.) s Sóstóréten át a Borjúfejre s Kapuczinushegyre (Kapuczinerhaufen 523 m.) és a Hajagosra (573 m.), vörös jelzés) 2½ óra; a hegy csúcsa alatt elterülő rétről nagyszerű kilátás. Innen a Veszverés (Krummer Lindenbaum) nyergén át (497 m.) az Űrasztalára (Herrentisch, 594 m.) 3/4 óra, A nyeregrol le Bogdányra (13/4 óra, sárga j.) vagy nyugat felé az apátkúti völgybe s Visegrádra (1½ óra, sárga jelzés).”

**Hegedüs Ábel térképezés
HM Hadtörténeti Intézet
és Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu**

MEDOVARSKY LÁSZLÓ

1919–2012

Telefonon érkezett a hír: meghalt a Medó.

Váratlanul ért bennünket, hisz Laci bácsi jó erőben volt, komolyabb betegségről nem tudtunk. Igaz, versenyekre az utóbbi időben már ritkábban járt.

Hosszú sportpályafutásának kezdeteit a személyes beszámolójából ismerjük: „1933 óta járom a Mecsek turista útjait és majdnem minden zegzugát ismerem. 1941-ben a Mecsek Egyesület titkára voltam. 1936 – 42 között a PEAC közép- és hosszútávfutója voltam, 1500 m-től

10000 m-ig versenyeztem. Egyetemi szinten a jók közé tartoztam. 1942-ben bevonultam, tűzér-bemérőként megismerkedtem a térképpel, beméréssel, tájoló, teodolit használatával. 1942–47-ig a harctéren ill. hadifogságban voltam. Hazatérésem után tovább folytattam a túrázást. 1956-ban lettem a PVSK természetbarát szakosztály tagja, majd megalakulása óta a tájfutó szakosztálynak – és ma is tag vagyok.” Sajnos most már mindez csak múlt időben igaz. Versenyzőként 50 éves koráig I. osztályú minősítéssel rendelkezett. A PVSK csapatának tagjaként megye- és vidékbajnoki címekkel büszkélkedhetett.

87 éves korában rövidtávon országos bajnok lett az F85 kategóriában.

Nagyon készült a hazai terepen megrendezésre kerülő senior világbajnokságra. Sajnos 2009. év elején combnyaktörést szenvedett, amiből csak részben épült fel. Nehezen mozgott, hosszabb távon csak bottal tudott közlekedni. Ennek ellenére elindult a világbajnokságon.

A sprint futamokat és az első normál távú selejtezőt 92 évesen sikeresen teljesítette.

Laci bácsi „civilben” 1942-től a Pécsi Magyar Királyi Állami Felsőipariskola, – a mai Zipernowsky Károly Műszaki Szakközépiskola – tanára, majd 1954. áprilisától 1979. május 1-ig – nyugdíjba vonulásáig – igazgató helyettese volt.

Személyében igazi, nagy pedagógus egyéniséget ismerhettünk meg. Örülünk, hogy a diákjai lehettünk. Habár tantárgyat nekünk Laci bácsi nem is tanított, de tanórán kívül tanulhattunk tőle – sok száz társunkkal együtt – emberséget, természet szeretetet, áldozatvállalást, kötelesség érzetet, térképismeretet...

A tanítás mellett a természetjárás megkedveltetése is szívügye volt. Az iskolában 1961-ben megalakította a Természetjáró Szakosztályt. Innen számolhatjuk a „Gépipari” tájfutóinak kirajzását. Nagyon sokan az ő hatására kapcsolódtunk be a sportágba, ebben a szakosztályban sajátítottuk el a tájékozódás alapjait.

A Gépipariból indulók közül többen ma is megtalálhatók a versenyzők, és – versenybíróként – a megye tájfutó életének szervezői között.

Laci bácsi a tájfutás mellett alapító tagja volt a Társadalmi Erdei Szolgálatnak, részt vett a versenybíró képzésben, a túravezető képzésben, festett turistautat, vezetett és szervezett túrákat. Évekig tartotta a pécsi középiskolásoknak a térképolvasó tanfolyamokat.

A WMOC2011 pécsi futamán

Több éven keresztül volt vezetője a PVSK Tájfutó Szakosztályának. A Baranya Megyei Tájékozódási Futó Szövetség első elnöke volt 1970 – 1974 –ig.

I. osztályú versenybíróként számtalan megyei és országos verseny rendezésében vett részt.

A természet, a tájfutás szeretetét a családjában is terjesztette. Jutka lánya volt az első pécsi női válogatott versenyző. Unokája és déd-unokája napjainkban is a sportágunkban versenyez.

A természetbarát mozgalomban és a tájfutásban végzett munkájának elismeréseképpen számos kitüntetésben is részesült. Többek között 1999-ben a PVSK aranygyűrűt és örökös tagságot és ugyanabban az évben a Ripszám Henrik emlékéremet nyerte el.

Végezetül álljanak itt Ijjász „Öcsi” gondolatai, melyek az augusztus 31-i búcsúztatón hangzottak el:

„Medó! Laci bácsi!

Az utolsó ellenőrző pontot is megfogtad. A pályádát, életpályádát sikeresen teljesítetted.

De...

Itt hagyta családodat, barátaidat, sporttársaidat. A tájékozódási futókat, akik között Te voltál a legidősebb aktív versenyző, a természetbarátokat, akikkel együtt jártad a számokra oly kedves Mecsek útjait, és a PVSK-t, amelyet abban az évben alapítottak, amikor Te születél és életed végéig hűséges tagja voltál.

Fejünket meghajtvá búcsúznunk.

Nyugodjál békében.”

Lipp József
Palatinszky János

IRÁNY CSEHORSZÁG!

6. rész: A Bečov-i 4 napos verseny

Idén Csehország legnyugatibb része felé vettük az irányt. Az Ekonom Praha tájfutói a tavalyi cseh normáltávú OB terepén rendezték meg 4 napos versenyüket, a Karlovy Varytól 20 km-re fekvő Bečov nad Teplou városában.

A négy futam közül hármat rendeztek a várostól keletre elterülő gránitsziklás terepen. Ez a tereptípus több helyen megtalálható Csehországban, lévén az ország nagy részét a Csehmasszívum képezi, ami Európa egyik legősibb kéregdarabja. A földtörténeti őskorból származó kőzetek (gránit, gneisz) sok helyen kerültek a felszínre. Számunkra, tájfutóknak ennek az a jelentősége, hogy így remek, nem túl szintes, de gazdag sziklarajzú terepek jöttek létre, amit a csehek persze ki is használnak versenyzésre, az extrém homokkőrengetegek mellett. Ilyen gránitsziklák között rendezték például a szép magyar sikert, Oláh Kati első aranyérmét hozó 1991-es VB klasszikus távú döntőjét, ami egyébként légvonalban csak mintegy 30 km-re volt a mostani verseny helyszínétől. Autóból ezt is megszemléltük, mivel odaútban belekeveredtünk a Prágából kifelé tartó autók dugójába, így az utolsó szakaszt a főútról letérve, mellékúton tettük meg, ami épp az említett erdőn, és Csehország legkisebb városán, a 20 lakosú (és az 1991-es VB döntő térképének nevet adó) Rabštejn vezetett keresztül.

A dugónak az volt az oka, hogy a 4 napos versenyt egy hosszú hétvégén rendezték, aminek első két napja a cseheknek kétnapos nemzeti ünnepe volt. Július 5-én Cirillre és Metódra, 6-án Husz János máglyahalálára emlékeztek. Így hát érthetően sokan hagyták el már szerda délután a fővárost, nem kis tumultust okozva ezzel a kivezető utakon.

A versenyközpont a Bečov-i elhagyott autókempingben és a mellette lévő focipályán volt. Maga a kemping sajnos elég siralmas látványt nyújtott, a faházak nagy része és a vizesblokkok szétverve, pedig úgy tűnt, hogy legfeljebb két-három évvel ezelőtt újíthatták fel. A betört ajtókon, ablakokon keresztül látszott, hogy a bungalókban még az ágynemű is ott volt hagyva. Biztosítási csalás volt-e, vagy csődbement a vállalkozás, esetleg valami más oka lehetett ennek ez értelmetlen pusztításnak, nem derült ki. A rendezők mindenesetre, amit lehetett, hasznosítottak belőle. A még használható faházakat kiadták szálláshelyként, a sátrakat pedig a közöttük lévő nem túl tágas, viszont meglehetősen lejtős területre, vagy a focipálya köré lehetett felverni. A szétvert vizesblokk helyett a Csehországban megszokott, hideg vizes koedukált zuhanyozót telepítették, elősegítve ezzel a fiatalabb nemzedékek mielőbbi felvilágosítását. És természetesen nem hiányozhatott a nagyméretű büféátor sem, többféle csapolt sörrel, virslivel, lacipecsenyével.

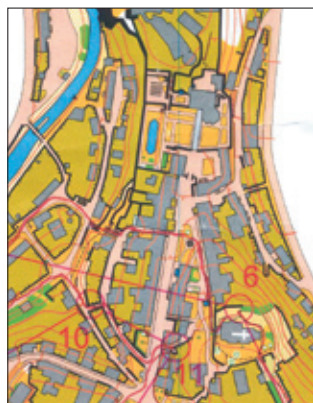
A mezőny 600 fő körüli volt, ami cseh viszonylatban közepesnek mondható. Bár megjegyzendő, hogy úgy néz ki, náluk is ritka már a több ezres létszám. A páratlan években megrendezett 5 napos Bohemián is egyre kevesebb a versenyző, hat év alatt kétharmadára csökkent a számuk (2005: 2136 induló, 2011: 1440 induló), a jicini

A terep laposabb része

A terep szintesebb része

Bečov városa térképen

ötnapos utóadaként a páros években elindult, és három kiadást megért Czech5days-t pedig meg sem rendezték az idén. Az ezektől kisebb, 3-4 futamos versenyekből azonban tíz is jut egy időnyre.

Ez esetben részben talán az okozta a kisebb létszámot, hogy a verseny időben egybeesett a térben nem túl távoli Szenior VB-vel, meg egy szintén 4 napos tájbringa versennyel, amit Doksy környékén bonyolítottak le. Külföldiek sem voltak sokan, legnépesebb külföldi klubként mi magunk voltunk hatan. De azért például a 21A kategóriákban egészen színvonalas mezőny gyűlt össze. Férfiaknál például az utolsó két napon rajthoz állt Tomáš Dlabaja, aki két héttel később tagja volt a világ bajnok cseh váltónak. Itt is magasan nyerte mindkét napot, amin elindult. Amint írtam, három napot rendeztek a versenyközpont melletti terepen, az elsőnek és az utolsóknak a célja is ott volt. Ezt a célhelyet egy meredek sziklás oldal választotta el a terep nagyobb részét képező fennsíkszerű területtől, szerencsére ezzel a nagy meredekkel csak lefelé kellett megküzdenünk. A második napon 10 kilométeres autózással közelítettük meg a terep másik oldalát. A harmadik

Kolonnád Karlovy Varyban

napon pedig Bečovban futottunk, a város fölötti nyílt hegytetőről indulva, a macskaköves utcákban és síkatorokban kacskaringózva. A hosszabb pályák még a várkastély udvarára is belátogattak. Erre a napra eleredt az eső, így nehezítve a futást a füves domboldalakon meg a kövezett utcákon.

Futástechnikailag az erdei terep sem volt egyszerű. Talán ez is lehet egyik oka annak, hogy a csehek világviszonylatban ennyire jók, hogy ennyivel nehezebben futatható terepeken edzenek és versenyeznek kisgyerekkoruktól kezdve. A térkép ugyan fehérnek jelöli, de valójában köves, helyenként gallylyazásos, és mindenhol áfonya

borítja a talajt, tehát nem látod hova lépsz. És nagyon puha mindenütt, a laposabb részekben pedig még mocsaras is, meg mindenféle vízesárokkaival szabdalta. A mi száraz, kemény talajú terepeink után valóságos felüdülés futni ilyenén, csak persze sokkal több energiát emészthet fel. Ahol pedig nem fehérrel jelöl a térkép, az általában fiatal fenyves, a zöld különböző fokozataival, közöttük ugyan precízen ábrázolt, de sokszor kiolvashatatlan tisztásokkal, na ilyenben találjon meg elsőre egy gödröt vagy egy sziklát hibátlanul az ember.

Az eső az hol jött, hol ment, úgy általában nem volt rossz idő, de szinte minden napra jutott belőle, első két nap már csak a verseny utáni délután, a harmadikon – mint már írtam – a verseny alatt. Ez talán még Csehországnak is a legcsapadékosabb része, hiszen a nyugat vagy északnyugat felől jövő felhők az Erchegységen átkelve itt dobják le először terhüket. A közeli fürdővárosokban (Mariánské Lázně, Karlovy Vary, Františkovy Lázně – németes nevükön Marienbad, Karlsbad, Franzesbad) ellátogatva megfigyelhető, hogy mindegyikben nagyméretű kolonnádokat, azaz oszlopcsarnokokat építettek, hol kőből, hol fából, hol öntöttvasból. Ezeknek csak oszlopokon

Kolonnád Mariánské Lázněben

álló teteje van, oldaluk egy vagy mindkét oldalon nyitott. A városban korzózó turisták és fürdővendégek egy gyors zápor-zivatar esetén ezek alá gyorsan be tudnak húzódni és ott kivárni, míg eláll az eső. Ezt gyakorlatban is kipróbálhattuk, mert városnézés közben mind Mariánské Lázněban, mind Karlovy Varyban minket is elkaptott egy-egy zuhó.

Az utolsó napon csak az eredményhirdetés alatt kezdett el cseperegni, de aztán az égiek megkegyelmezték az összegyülekezett mezőnynek, és szárazon úsztuk meg a ceremóniát. A dobogósok nagyon ötletes „érmeket” kaptak, egy-egy 20-25 centi átmérőjű kerek lepényt, amire túrókrémből és piros lekvárból bójaminta volt rákenve, a helyezést jelző szám pedig mákos krémmel ráírva. A díjat eredményhirdetés után el lehetett fogyasztani, így nem okozott gondot a hazaszállítása sem. Délutánonként felfedezhettük a környéket. Érdekes volt a Soos névre hallgató iszapvulkán, éreztetve, hogy egy geológiai törésvonal környékén vagyunk. A német határhoz közel lévén, nem lepődünk meg azon, hogy sokfelé „Fachwerk” építési móddal épült házakat látunk Cheb (németesen

„Ezüstérem”

Eger) városában és a környező falvakban. És persze a fürdővárosok. Karlovy Varyban – ami nem mellesleg a világhírű cseh gyógyital, a Becherovka szülővárosa – éppen a 47. nemzetközi filmfesztivál zajlott. A filmsztárok és egyéb résztvevők a fesztivál emblémájával egyenmatricázott ezüstszürke és ébenfekete Audi A6-osokon suhantak a városban. A hideg és meleg gyógyvizeket az ivócsarnokokban kedvére kóstolhatta mindenki, az igényesebbek remekbe szabott porceláncsészékben, kevésbé igényesek csak egyszerűen műanyagpoharakban. Érdekes – és egyben szomorú – volt megfigyelni, hogy Csehország ezen részén is egyre nagyobb területen terjed el a parlagfűnél

százszor veszélyesebb gyomnövény, a kaukázusi medvetalp. A folyóvölgyekben még csak egyet-egyet látni néhol, de az erdőszéleken sok helyütt már valóságos ligeteket alkot. Még Mariánské Lázně központi parkjában is láttunk egyet, ami tulajdonképpen helyénvaló lenne, hiszen eredetileg dísznövényként került Európába. A versenyterepem szerencsére még nem találkozunk vele, de ez valószínűleg sajnos csak idő kérdése. Belegondolni is szörnyű, hogy mi lesz, ha jobban elterjed

A kaukázusi medvetalp itt alig magasabb 2 méternél

a 2-5 méter, de néha akár hét (!) méter magasra megnövő, kifejtett állapotában hatalmas ernyős virágokat növesztő (amúgy igen látványos) növény. Ha az ember bőrével érintkezik, és aztán napfény éri a bőrt, égési sérülésekre emlékeztető hólyagokat okoz, szembe kerülve pedig akár vakságot is. Kiirtani csak nagyon szívós munkával lehet, mert villámgyorsan regenerálódik. Nem egy biztató jövő, és sajnos már Magyarországon is megjelent...

Ügyhogy irány Csehország, addig, amíg ezt megtehetjük egész testet fedő védőfelszerelés és védőszemüveg nélkül...!

Kovács Gábor

Egy Fachwerkes ház

ÚT NÉLKÜL SZLOVÉNIÁBAN - OOCup ULTIMATE

Az idén nyáron újra Szlovéniába látogattunk. Két évvel ezelőtt is ott voltunk, és annyira élveztük a szlovén terepeket, versenyeket, tájat és embereket, hogy visszavágytunk.

Az idén viszont kipróbáltunk egy újítást - úgynevezett „ultimate”-kategóriákba iratkoztunk be. Az „ultimate” volt az igazi tájékoztatósi próbatétel - a meglévő térképekről eltüntettek az utakat, így az amúgy is érdekes és nehéz szlovén terepek még nehezebbekké váltak. A tájékozódási skandináv-sabbá vált. És az ilyen sérültek, mint jómagam, jobban élvezték a versenyzést, mert a futási sebesség kevesebbet számított. És nem utolsósorban rettenetes izgalmas volt a versenyzés: minden egyes pont megtalálása nagy örömet szerzett. Négy ultimate-pálya volt: W21U, W35U, H21U és H35U.

A verseny 5-napos volt az idén is. Az első 2 nap egy erdőben volt, az utolsó három egy másikban, mégpedig a világhírű posztójai cseppkőbarlang fölött elterülő erdőben. Ez meg egy másik előnye Szlovéniának - gyönyörű ország, rengeteg turisztikailag érdekes látnivalóval. A tájfutó verseny jól kombinálható egy kis turistálkodással: mi minden délután/este megtekintettünk valami érdekességet.

Megérkezésünk délutánján kimentünk az edzésre - még ilyen is volt. Jól fogott, mert egy hónappal korábban futottam utoljára térdképpel, így nem ártott egy keveset gyalogolni a többszörös-dolinás-sziklás-köves erdőben, és egy kicsit megszokni a kerek színtvonalakat. Pálya után még elmentünk megnézni a Rakov Skocjant, egyfajta tanösvényt követve. Sajnos nagyon száraz volt minden, a patakok ki

voltak nagyjából száradva, de meg így is szép volt az egy óra gyaloglás után végre elért óriástöbör- és barlangrendszer. Nagyon emlékeztetett a Nyugati Kárpátok-beli Csodavárra. Két-három 50 m mély sziklástöbör, melyeknek alján csordogált egy patak, az egyik töbörből a másikba, barlangból kitörve és barlangba eltűnve.

Első és második nap a cél egy falucska mögötti mező szélén volt. Azaz a céltábor volt itt. Azért hogy a terep legérdekesebb részein fut-hassunk, maga a céllyukasztó vagy egy és fél kilométerre volt a céltáborból, a rajt meg vagy 2 kilométerre. Az erdő főleg bükk, helyenként fenyő, s helyenként kövesebb volt. Én a W35 Ultimate-ben indultam, a 4,4 és 4,6 km-es pályákon 44 percet futottam, nagyjából hiba nélkül. Az első nap estéjén bent voltunk a posztójai cseppkőbarlangban. Nagyon turisták számára kiépített barlang volt - kisvonattal mentünk be, és már attól féltem, hogy végig csak vonatozni fogunk. Szerencsére 5-10 perc után kiszálltunk és vagy egy órát gyalogoltunk. A cseppkő-kövek mennyisége, változatossága és nagysága elképesztő volt, szinte hihetetlen, valótlán. A borsos ár ellenére is érdemes volt bemenni. A második nap délutánján lekoscsikáztunk a tengerpartra - nagy volt a hőség és én szerettem volna fürödni a Földközi-tengerben, mert ott még nem voltam. Szlovéniának nagyon rövid a tengerparti partvonal, s nem híres a fűrdőhelyeiről, így Olaszországba rándultunk át. Mivel nem szeretek emberek között tolongani, egy alig látogatott partszélre mentünk, amit barátaink ajánlottak. Ott nem voltak emberek - mert jó köves volt, alig bírtam a csúszós köveken a fájó sarkammal valahogy kibukdácsolni a vízbe. De

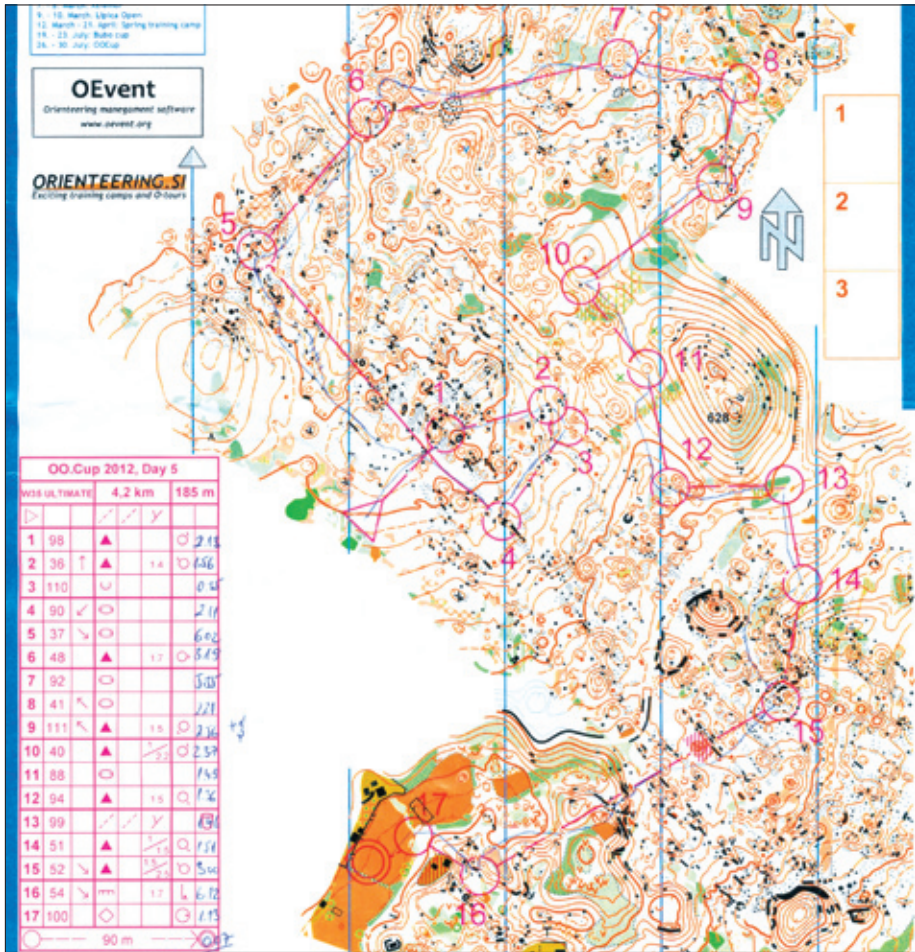
azért csak megmártóztam. Hazafelé az út nagyon hosszúra sikeredett, mert egy kicsit kaotikusabbak az olaszok és az olasz utak a szlovéneknél.

Harmadik nap rövidebbek voltak a pályák, ugyanis ezen a versenyen nincs pihenőnap. A nap jól kezdődött, a turista menedékházból a verseny felé menve láttunk két rókát és egy őzet. Viszont a terep nem tetszett annyira, mint az eddigiek: sűrűbb/bozótosabb és kövesebb volt. És hibáztam is vagy 5 percet, de még így is nyertem. Délután a Predjama-várat látogattuk meg - ez egy barlangba épített erődítmény volt, sok kis járattal és szobával.

Negyedik nap megint 4 km-es volt a pályám, megint bozótos és köves volt a pálya eleje, ami megint nem tetszett. Utána a hosszú átmeneten nagyon nem értettem semmit a sok töbör között, de szerencsére félúton megértettem hogy merre járok, és ezen a napon sem hibáztam egy percnél többet. Így 47 percet mentem... Délután fáradtak lehettünk, mert csak egy fél órát sétáltunk fenn a Nanos hegyen, ahol a csúcsról le lehetett látni a tengerig, olyan fantasztikus volt a kilátás.

Az ötödik nap már fáradt voltam. Az erdő izgalmas és nehéz volt, élveztem végig a tájékoztatót, csak 1 percet hibáztam, és így mentem 47 percet a 4,2 km-en. Folytatódott a kánikula, és a céltisztáson csak akkor tartózkodtunk, ha épp a vizes palackjainkat akartuk megtölteni. Ez minden nap jó volt, hogy a rendezők sok-sok vizet szolgáltat-tak végig.

Az utolsó versenynap után volt az 5 nap összetett eredményhirdetése. Minden kategóriában szép díjakat osztottak ki az első három helyezettnek. Ráadásul minden ultimate-kategóriában versenyző és

mind az 5 napot teljesítő versenyző kapott egy speciális ultimate-pólót. Nekem sikerült több mint 1 órával verni a következő versenyzőt az 5 nap után, de leginkább az ultimate-pólónak örültem.

S hogy is sikerült végig ilyen jól menni? Óvatosan, pontosan, az irányt végig pontosan követve, és útközben minden egyes tereptárgyat felismerve és azonosítva, tehát tereptárgyról tereptárgyra ugrálva. Ráadásul rettenetesen élveztem ezt az igazi, nehéz tájékozódást, ahol az ember egy másodpercre sem

veszítette el a koncentrációját. Az utolsó nap délutánján sem ültünk tétlenül, sietve leautókáztunk a másik híres nagy barlanghoz, a Skocjani cseppkőbarlanghoz. Itt már egy kicsit kevésbé turistás barlang volt, egy és fél órát jártunk először az úgynevezett csendes barlangban (ami tele volt cseppkövekkel), majd a hangos barlangban (ahol egy mély szakadék alján zubogott egy folyó). Összegezve a Szlovéniában töltött hetet elmondhatom, hogy most is nagyon jól éreztük magunkat.

Az 5. nap térképe és pályája

A versenyek nagyon jók voltak, jó terepeken, jó térképeken jó pályákat futottunk. És esténként turista-ként fantasztikus képződményeket láttunk. Remélem a jövőben is lesz még lehetőségem Szlovéniában ezen a versenyen részt venni...

A verseny honlapja (ahol már van sok információ a jövő évi versenyről): <http://www.oocup.com/>
2012-es eredmények: <http://www.orienteeringonline.net/Results.aspx?CompetitionID=391>

Fey Zs.

ÁLLANDÓ PONTOS TÁJFUTÓ EDZŐPÁLYÁK

Bevezető

Sportágunk egyik legnagyobb problémája, hogy a nézők számára minimális élményt nyújt, így közvetíthetetlen, és emiatt szponzorokat találni is nehezebb. Vannak próbálkozások a látványosság fokozására, mint például a GPS követés, városi tájfutás, levélszirom pálya, 3x3 váltó, de érdemi áttörést ezek sem tudtak hozni. A tájfutás igazi élményt annak tud adni, aki csinálja, így a sportág népszerűsítésére is az a leghatékonyabb módszer, amelyik minél szélesebb közönség számára képes megadni a térképes tájékozódás személyes átélését. Erre a célra a legalkalmasabbak a nagyobb városok környékén lévő, kirándulók által sűrűn látogatott terepen létesített állandó pontos edzőpályák, ahol az érdeklődők időbeli kötöttség nélkül, könnyen hozzáférhető térképen próbálhatják ki a tájfutás alapjait.

Korabeli hazai fix pontos edzőpályák

Személyes gyerekkori emlékem, amikor egy soproni családi nyaralás során a Károly kilátó pénztárában megvásároltuk az MTFSz képeslap térképét, és utána annak több pontját felkerestük. A képeslap méretű térképhez egy perforált kis fül tartozott, ahová az egyes pontokon elhelyezett lyukasztókkal lehetett igazolni az ellenőrzőpont érintését. Adott számú pont érintésének igazolását az MTFSz irodába beküldve ajándéksorsoláson lehetett részt venni. Mivel ezek az edzőpályák jóval az Internet korszak kezdete előtt elenyésztek, így féltem, hogy semmi nyomuk nem maradt a világhálón. Szerencsére ez a félelem alaptalan volt, így a netes keresés több találatot is hozott. Többek között kiderült, hogy a már említett soproni edzőpályát 1978-ban létesítették (Dr. Adorján József: A SOPRONI TÁJÉKOZÓDÁSI SPORT TÖRTÉNETE ÉS FEJLŐDÉSE NAPJAINKIG; <http://sopronitajfutas.hu/Archivum/Soproni%20tajfutas%20tortenet.html>) Ezen kívül fellelhető a János-hegy képeslap térképe is (Vereszkai Tibor:

A tájékozdási futó térképek története, Diplomamunka 2001., 8. ábra) <http://lazarus.elte.hu/hun/digkonyv/szakdolgo/vereszkai/start.htm>

János-hegy képeslap térkép

A képeslaptérképet mai szemmel nézve szembetűnő, hogy a tájfutó térképekhez képest erősen lebutított, inkább a turista térképekre hasonlító részletes-

séggel készült. Ez először igénytelenségnek tűnik, de ha belegondolunk, hogy akkoriban a katonaság nem lelkesedett a részletes térképek nyilvános terjesztéséért, valamint a célközönség is a turistatérképek jelkulcsához és pontosságához szokott, akkor már kifejezetten jó megoldásnak mondhatjuk.

Fix pontos edzőpályák külföldön

Norvégiában 2006-ban az Oslo és Bergen fölötti erdőkben kirándulva is találkoztam textil bőjakkal és lyukasztókkal, amelyek valószínűleg állandó edzőpályákhoz tartoztak. Idén nyár elején Lyonban volt alkalmam kipróbálni a helyi edzőpályát a Feyssine parkban. Ez egy parktájfutó térképen elhelyezett 50 darab pontból áll. A pontok kiépítése ez egykori MTFSz edzőpályákhoz hasonló: fakarón elhelyezett lyukasztó. Érdekeség viszont, hogy a lyukasztó a fagerendában lévő furatba van sülylyesztve, és így nagyfokú védeltséget sikerült elérni a vandál rongálások ellen. A 2003-ban létesített edzőpályára 50 pontjából idén mindössze kettő hiányzott, és egyet helyeztek arrébb az adott terület elkerítése miatt.

Lyon, Feyssine park edzőpálya térképe

Szűrőbélgyező védett elhelyezése a Feysine park egyik ellenőrzőpontján

Jelenlegi hazai edzőpályák

Magyarországon jelenleg két fix pontos táj-futó edzőpályáról van tudomásom. Az első a Normafa környékén Szabon János által létesített edzőpálya, amely havonta változik. Térképe letölthető az Internetről (<http://tájékozadas.hu/hun/terkepek.htm>), vagy ingyenesen felvehető a Normafa síházban. A másik fix pontos gyakorló pályát Nagy Krisztinák létesítették, és a Macis parkoló és Fenyőgyöngye környékén található. (Lásd: Tájéko 12/5 36. old.) Térképének elérhetősége: http://www.diaktajfutus.hu/images/dokumentumok/tanpalya_terkep.pdf. A pontok érintését a bójákon feltüntetett betű-

Kecske-hegy tanpálya

kombinációk beküldésével lehet igazolni. A régi hagyományokat felelevenítve itt is ajándéksorsoláson vesznek részt a beküldők. Ez utóbbi tanpályához szeretnék fűzni egy építő szándékú kritikát. Az ilyen gyakorló pályák célközönsége a sportág iránt érdeklődő, de előképzettséggel nem rendelkező személyek. A nehézségi fokot ennek megfelelően a nyílt kezdő kategóriával azonosra célszerű meghatározni. Ezzel szemben a pálya F pontja (kis szikla) a valóságban egy aljnövényzetben megbújó, lábfej méretű kövecske, a C pont (jelleghatár) pedig egy nagyon határozatlan jellegű határ, amiket szívem szerint komolyabb versenyeken sem adnék meg pontként. Ettől eltekintve az edzőpálya kiválóan alkalmas a sportág népszerűsítésére, de a jövőben job-

ban oda kell figyelni a feladatok megfelelő nehézségi szintjére.

Jövőkép

Véleményem szerint az állandó pontos gyakorló pályák jelenleg nem kapnak elegendő figyelmet és nyilvánosságot, pedig a sportágfejlesztési stratégiában célul kitűzött versenyzői létszámbővítés eléréséhez nagy szükség lenne rájuk. Ideje lenne újra feltálni a spanyolviaszt, és az egykori MTSZ képeslapterképek mintájára ország-szerte kiépíteni egy egységes edzőpálya rendszert a forgalmasabb kirándulóhelyek környékén, vagy akár a lyoni mintát követve a városi parkokban.

Török Imre

IX. SZEPTEMBER	
KÉK pálya (1000m)	PIROS pálya (2500m)
1. jelleghatár	6. gödör
2. ősvény elág.	7. rókavár
3. vasúti átjáró	8. árok kanyar
4. kerítés sarok	9. sziklalépcső
5. tisztás	10. föld töltés

Normafa tanpálya

Ismét kapható az ERDŐ ★ GAZDA társasjáték

A tájfutó stadionja az erdő. Az erdei életközösségnek és az erdőgazdálkodás folyamatának megismeréséhez, a természet-szeretetre neveléshez hasznos eszköz ez a társasjáték. **A játék lényege a természeti értékek gyarapítása.** A játékosok felelős erdőgazdaként művelik erdejüket, védik és szabályozzák vadállományukat. Képek segítségével megismerik a fákat, növényeket, állatokat, gombákat (képfelismerő kártyák). Megtanulják az erdészeti alapfogalmakat (kérdéskártyák) - és mint az életben - a szerencse is befolyásolja sikerességüket (szerencsekártyák). A játék csak természetes anyagokból (papír és fa) készül. Az első kiadás óta az ERDŐGAZDA társasjátékot a mindenkori szemléletnek megfelelően korszerűsítettük. A mostani kiadásban megtalálhatók a természetközeli erdőgazdálkodás új elemei, **sőt még tájfutó kérdés is akad.**

Ajánljuk többek között **a természetismereti oktatáshoz**, természet-szerető **családoknak** és **mindenkinek**, aki szereti az olyan igényes és szép játékokat, amivel tanulni lehet és ami segíti a csapatszellem kialakulását.

A játék a **kereskedelmi forgalomba korlátozottan kerül.**

Ára: bruttó 6400 Ft/db, postai utánvét esetén még a csomagolás és postaköltség díja. A jelenlegi kiadást az EGERERDŐ Zrt. finanszírozta.

Közvetlenül megvásárolható a tájfutóversenyeken, vagy az alábbi helyen: **Sylvacons Kft.** 1021 Budapest, Hűvösvölgyi út 109; Tel: 20 9122 520, E-mail: sylvat@t-online.hu (Gereely Ferenc, itt utánvételt is; **Országos Erdészeti Egyesület** (1021 Budapest, Budakeszi út 91; Tel: 1 201 6293, E-mail: titkarsag@oe.hu)

TERMÉSZETJÁRÓ TURISTA MAGAZIN

A Magyar Természetbarát Szövetség jelentős átalakulás útjára lépett azzal, hogy májusi közgyűlésén új elnökséget választott, s Magyar Természetjáró Szövetség néven működik tovább.

A magát számos turistalap utódjának tekintő Turista Magazin a Magyar Természetjáró Szövetség tulajdonába került.

Megjelenés: havonta,
évente 11 szám

Előfizethető: a Magyar
Természetjáró Szövetségnél

Ára: 495 Ft
(Előfizetőknek 4400 Ft/év = 400 Ft)

A tájfutótérképek nemzetközi szabványa (ISOM)

Kiadja az MTF SZ Térképbizottság, 2011
Ára: 100 Ft

A sprint tájfutó térképek nemzetközi szabványa (ISSOM)

Kiadja az MTF SZ Térképbizottság, 2011
Ára: 100 Ft

Kaphatók az MTF SZ és BTF SZ irodájában.

Foto: Mathe István

Címlap: Szuromi Luca PVS, a Rövidtávú OB N16-os kategóriájának győztese
Hátsó borító: A Pontbegyűjtő OCSB F14 kategóriájának dobogósz.

A BUDAPESTI TÁJFUTÓK SZÖVETSÉGÉNEK LAPJA